

Ikt. sz.: NJB-42/15-5/2024.

NJB-8/2024. sz. ülés
(NJB-33/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti Bizottságának**
2024. október 9-én, szerdán, 14 óra 02 perckor
az Országház Klebelsberg Kunó gróf termében (félemelet 10.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Dr. Selmeczi Gabriella ügyrendi javaslata</i>	5
<i>Szavazás az ügyrendi javaslatról</i>	6
<i>Szabó Tímea ügyrendi javaslata</i>	6
<i>Szavazás Szabó Tímea ügyrendi javaslatáról</i>	6
<i>Varga Mihály pénzügyminiszter meghallgatása</i>	6
<i>Varga Mihály bevezetője</i>	7
<i>Kérdések</i>	9
<i>Varga Mihály válasza</i>	19
<i>A családi adókedvezmény és a családi pótlék duplázásáról, valamint inflációkövetővé tételéről szóló H/8866. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	24
<i>Z. Kárpát Dániel szóbeli indokolása</i>	24
<i>Hozzászólások</i>	27
<i>Z. Kárpát Dániel reagálása</i>	32
<i>Határozathozatal</i>	34
<i>A temetés ingyenessé tételéről szóló T/8508. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	34
<i>Szabadi István bevezetője</i>	34
<i>Határozathozatal</i>	36
<i>Az általános iskolakezdési támogatásról szóló H/9016. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	37
<i>Szabadi István szóbeli indokolása</i>	37
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	38
<i>Határozathozatal</i>	39
<i>Egyebek</i>	39
<i>Az ülés berekesztése</i>	39

Napirendi javaslat

1. Varga Mihály pénzügyminiszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. A családi adókedvezmény és a családi pótlék duplázásáról, valamint inflációkövetővé tételéről szóló határozati javaslat (H/8866. szám)
(Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. A temetés ingyenessé tételéről szóló törvényjavaslat (T/8508. szám)
(Szabadi István (Mi Hazánk) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. Az általános iskolakezdési támogatásról szóló határozati javaslat (H/9016. szám)
(Dócs Dávid, Szabadi István (Mi Hazánk) képviselők)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Varga Zoltán (DK), a bizottság elnöke

Dr. Kovács József (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Mészáros Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Pesti Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Komáromi Zoltán (DK), a bizottság alelnöke
 Hornung Ágnes (Fidesz)
 Horváth László (Fidesz)
 Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)
 Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
 Nacsa Lőrinc (KDNP)
 Sebők Éva (Momentum)
 Szabó Timea (Párbeszéd)

Helyettesítési megbízást adott

Bartos Mónika (Fidesz) dr. Selmeczi Gabriellának (Fidesz)
 Dr. Kovács Sándor (Fidesz) Nacsa Lőrincnek (KDNP)
 Horváth László (Fidesz) távozása után dr. Kovács Józsefnek (Fidesz)
 Dr. Pesti Imre (Fidesz) távozása után Dr. Tapolczai Gergelynek (Fidesz)
 Nacsa Lőrinc (KDNP) távozása után Hornung Ágnesnek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Varga Mihály pénzügyminiszter
 Z. Kárpát Dániel (Jobbik) előterjesztő
 Szabadi István (Mi Hazánk) előterjesztő

Megjelent

Banai Péter Benő államtitkár (Pénzügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 14 óra 02 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Üdvözlöm megjelent vendégeinket. Tisztelt Bizottság! Elkezdjük a munkát. Az őszi ülésszak első bizottsági ülését ezennel megnyitom.

Különös tekintettel szeretettel üdvözlöm Varga Mihály miniszter urat, valamint Banai Péter Benő államtitkár urat a Pénzügyminisztérium részéről. Ők azok, akik ma az első napirendi pontunkat jegyezni fogják.

Köszöntöm a bizottság tagjait, különös tekintettel köszöntöm a sajtó megjelent képviselőit, illetve a hivatal munkatársait, akik lehetővé tették számunkra, hogy ez a mai bizottsági ülés létrejöjjön.

És van egy új tagunk is. Különös tisztelettel üdvözlöm Hornung Ágnest, a bizottság új tagját, és kívánok neki eredményes és jó munkát a későbbiekben a bizottsági munkában is. *(A kormánypárti képviselők az asztalon kopogással nyilvánítják ki tetszésüket.)*

Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. Nacsa Lőrinc fogja helyettesíteni Kovács Sándort, akinek innen is kívánok gyógyulást, illetve dr. Selmeczi Gabriella pedig Bartos Mónikát helyettesíti. *(Sebők Éva belép a terembe és helyet foglal.)*

Ahogy az előbb is mondtam... - de mielőtt belevágnánk, az ülés napirendjét fogjuk elfogadni, gondolom, mindenki megkapta az ülés meghívóját, és kellőképpen el tudott benne mélyülni.

Kérdezem, ki az, aki elfogadja a kiküldött meghívó szerinti napirendi pontokat. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangúnak tűnik, de megkérdezem ki az, aki nem? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)* Nem volt ilyen.

Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta az ülés napirendi pontjait. *(Dr. Selmeczi Gabriella szólásra jelentkezik.)* Képviselő asszony jelentkezett. Ügyrendi? *(Dr. Selmeczi Gabriella: Igen.)* Parancsoljon, képviselő asszony!

Dr. Selmeczi Gabriella ügyrendi javaslata

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A házszabály 114. § (3) bekezdésére alapozva javaslom, hogy a bizottság tagjai, illetve a hozzászólási joggal rendelkező képviselők a kérdéseiket, illetve hozzászólásaikat egy körben, képviselőnként három perc időtartamban intézhessék miniszter úrhoz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő Asszony! Egy pontosító kérdést hadd tegyek már fel, mivel itt a forgatókönyv alapján legalább három, mi több, négy előterjesztésünk is van. Ez mind a négy előterjesztésre vonatkozik, vagy melyik előterjesztésnél szeretné ezt bevezettetni?

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Miniszter úr meghallgatásánál.

ELNÖK: Jó, merthogy még ott nem tartottunk, de akkor vettük, és a miniszter úr meghallgatásánál. *(Szabó Timea jelentkezik.)* Szintén ügyrendi? *(Szabó Timea: Igen.)* Parancsoljon! *(A bizottság munkatársának jelzésére:)* Így van. Szavazni fogunk erről az ügyrendi javaslatról.

Szavazás az ügyrendi javaslatról

Ki az, aki támogatja Selmeczi képviselő asszony ügyrendi javaslatát, tehát hogy egy körben és időkeretes legyen? *(Szavazás.)* Tíz igen. Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* Négy nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodást nem látok.

Megállapítom, hogy a bizottság elfogadta az ügyrendi módosítást. Szabó Tímea képviselő asszony!

Szabó Tímea ügyrendi javaslata

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Én azt szeretném javasolni, hogy Varga Mihály miniszter úr meghallgatásánál - tekintettel arra, hogy ez évente egyszer fordul elő, és mégiscsak a kijelölt szakbizottságról van szó, és arra is tekintettel, hogy más bizottságokban nem él ez a korlátozó gyakorlat - időkorlát nélkül tehessenek fel kérdéseket a képviselők. És ha Varga Mihály miniszter úr megtisztel minket azzal, hogy válaszol ezekre a kérdésekre, akkor reagálni is lehessen.

Egyébként köszönöm Selmeczi Gabriella nagylelkűségét, végül is mínusz három percben is meg lehetett volna határozni az ellenzéki képviselők hozzászólásának időkeretét. Kimondottan gálánsnak és lovaginak tartom ezt a három percet, de mégis, tekintettel arra, hogy mi vagyunk a kijelölt szakbizottsága az Országgyűlésnek, ezért egy leheletnyivel megengedőbb álláspontot javaslok. Köszönöm.

Szavazás Szabó Tímea ügyrendi javaslatáról

ELNÖK: Értem Szabó Tímea képviselő asszony ügyrendi javaslatát. Valójában, ugye, ez ellentétes azzal, amit mi most megszavaztunk, de a tisztesség mégiscsak azt kívánja - legalábbis részemről mindenféleképpen -, hogy mégiscsak tegyem fel szavazásra a kérdést, és ezzel is pontosítsuk akár az előző ügyrendi javaslatra leadott szavazatokat.

Tehát kérdezem, ki az, aki támogatja a Szabó Tímea képviselő asszony által módosított ügyrendi javaslatot, mely szerint ne legyen időkeretes, és bárki hozzászólhasson a pénzügyminiszter úr meghallgatásához. Kérem, aki ezt elfogadja és igennel szavaz, az kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Négy igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Kilenc. Tartózkodás? *(Szavazás.)* Egy.

Megállapítom, hogy Szabó Tímea képviselő asszony ügyrendi javaslata kilenc nem szavazat és egy tartózkodás mellett nem került elfogadásra.

Varga Mihály pénzügyminiszter meghallgatása

És most az első napirendi pont következik, tehát ahogy ezt már hallották is: Varga Mihály pénzügyminiszter úr meghallgatása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. § alapján. Mielőtt megadnám a szót pénzügyminiszter úrnak...; hát, az az igazság, kínos kötelességemnek teszek eleget, amikor arról tájékoztatom, hogy pénzügyminiszter úr most az Országgyűlés Népjóléti Bizottságának ülésén ül; és ezen az ülésen, mint minden más ilyen ülésen, úgy gondolom, alapvető az, hogy igazat szóljunk.

Én azt kérem a pénzügyminiszter úrtól, hogy adja meg a tiszteletet a Népjóléti Bizottságnak azzal, hogy a beszámolójában nem ferdít, nem csúsztat, a valóságot mondja el, és adja meg a lehetőséget a Népjóléti Bizottság tagjainak, hogy az elkövetkezendő egy-másfél-két órában higgyenek önnek.

És hogy mire is alapozom én ezt a pár mondatot? Pénzügyminiszter úrnak rengeteg dolga van. Én úgy tudom, hogy ma is már két bizottság előtt számolt be a terveiről és az eddig elvégzett munkájáról, így talán nem emlékszik, hogy tavaly - még

egy éve sincsen, hiszen 2023. november 28-án volt a Népjóléti Bizottság ülésén egy hasonló tájékoztató; és akkor ön...

És most engedjék meg, hogy ezt felolvassam, hiszen szeretném pontosan idézni, már csak azért is, hogy pénzügyminiszter úr emlékezetét is felfrissítem.

Pénzügyminiszter úr az általam feltett kérdésre többek között azt mondta: „az OECD szakértői kaptak erre megbízást - mármint a jelentés elkészítésére -, tehát most készítik el ezt az anyagot, ez az anyag nyilvános lesz. Tehát elnök úr kérése már teljesült is, hiszen én azt kértem, hogy az legyen nyilvános. Kívánom, hogy a legtöbb kérése ilyen gyorsan teljesüljön, úgyhogy betekintést nyerhetnek a parlamenti képviselők, a Népjóléti Bizottság és mások is ebbe az anyagba, és azt gondolom, hogy fontos is, hogy mindenki elmondhassa róla a véleményét és az álláspontját”.

Majd szintén ugyanezen beszámoló során hangzott el: „még nem kaptuk meg az anyagot, tehát mihelyt megkapjuk, mi nyilvánosságra fogjuk hozni. Én úgy tudom, hogy ez decemberben fog megtörténni, tehát a híreink erről szólnak. Tehát, ha decemberben megkapjuk az anyagot, reményeim szerint ezt nyilvánosságra is tudjuk hozni. 2024 első féléve lesz az, amikor ezt a vitát, társadalmi vitát többféle fórumon is, akár itt a bizottságban, akár a parlamentben, máshol le lehet folytatni”.

És egy utolsó bekezdés: „mi abból indulunk ki, hogy olyan javaslatok lesznek, amelyek a nyugdíjrendszer hosszú távú fenntarthatóságát kívánják biztosítani és javítani. Ezt követően 2024 első felében bocsátjuk társadalmi egyeztetésre a szakmai javaslatokat és irányokat”.

Pénzügyminiszter úr, ami alig tíz hónapja, tizenegy hónapja elhangzott az ön szájából, azt kell hogy mondjam, hogy abból sajnos egy szó nem igaz. Tehát többször kértük ezt az OECD-jelentést, én hivatalosan is mint bizottsági elnök, hogy küldje meg a bizottság tagjai, a bizottság számára, hogy ülünk le, beszéljük meg, hogy abban mi van. Kérdeztem azt, hogy mikor kezdődik ennek a társadalmi vitája, hiszen tudjuk nagyon jól, hogy a kormány vállalásai erős hiátust szenvednek, tudjuk nagyon jól, hogy gyakorlatilag semmilyen határidőt nem tartott be. Ehhez képest látunk most egy olyan OECD-jelentést, ami - mondhatnám azt is, hogy - közkézen forog, és látjuk azt is, hogy önök kétségbeesetten kapálózva próbálják ezt az egészet maguktól eltolni és semmisnek tekinteni, de valójában hivatalos választ, azt, hogy mi miért történik önöknél a Pénzügyminisztériumban, a kormány háza táján, és hogy önt miért hagyta hazugságban nagy valószínűség szerint az ön főnöke és kormányfője, Orbán Viktor, erre nem kaptunk választ.

Tehát én azt kérem, hogy most tényleg becsülettel próbáljon a legőszintébben válaszolni és a bizottság elé tárni akár az OECD-jelentéssel kapcsolatos történeteket, akár az ország siralmas gazdasági helyzetével kapcsolatos minden véleményét és tudását. És ezzel megadom önnek a szót. Öné a szó, miniszter úr. Parancsoljon!

Varga Mihály bevezetője

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Jó napot kívánok valamennyiüknek! Elnök Úr! Tisztelt Bizottsági Tagok! Köszönöm szépen a meghívást erre a mai alkalomra.

Maradnék a napirendi pontnál, és aztán természetesen arra is ki akarok térni, amivel itt fölvezette a bizottsági ülés megkezdését, mármint ennek a napirendi pontnak a megkezdését. Hogy mi a siralmas, arról nekem is van véleményem, de ezt megtartom magamnak. Úgyhogy inkább maradnék a tárgynál, ha megengedi, ez pedig a nyugdíjkérdések, az a terület, ami az én hatáskörömbe tartozik.

A kormány ebben a tekintetben egy dolgot ígért 2010-es megalakulásakor, hogy stabil vásárlóerő lesz a nyugdíjak mögött, azaz a vásárlóerőt meg tudják tartani a nyugdíjak. Ez a vállalás kiegészült még egy másikkal, hogy visszaépítjük a 13. havi nyugdíjat. Ennek a visszaépítését az tette indokolttá, hogy a baloldali kormányok ezt

2009-ben megszüntették, egyhavi nyugdíjat elvettek a nyugdíjasoktól, és azt mondtuk, hogyha a magyar gazdaság egy növekedési pályára kerül, a lehetőségeink megadják, akkor törekszünk arra, hogy ezt fokozatosan visszaépítsük. Ez szerencsére már 2022-re megtörtént.

A két vállalás teljesítéséről a következőt tudom elmondani továbbá: 2010-hez képest megdupláztuk a nyugdíjakat, a reálértékük 20 százalékkal nőtt. Ebben az esztendőben a nyugdíjak értékét, a nyugdíjakat 6 százalékkal emeltük január 1-jével. Tekintettel arra, hogy ebben az évben várhatóan 3,7 százalék körül lesz az infláció mértéke, ebben az évben is reálérték-növekedés fog bekövetkezni. Ezt még nem számoltam hozzá a 20 százalékhoz, tehát majd egy későbbi időpontban tudok erre visszatérni vagy pontosabb számokat mondani.

Azt is hozzá kell tennem, hogy minderre persze úgy került sor, hogy 2005 és 2010 között 10 százalékkal csökkent a nyugdíjak reálértéke. Tehát nemcsak az történt meg, hogy ezt a 20 százalékos reálérték-növekedést, kvázi szembeállítva a 2010-et megelőző időszakokkal, egyfajta kompenzációként tudta a kormány megadni, hanem még ehhez hozzátársult a 13. havi nyugdíj is, tehát a nyugdíjasok ennek az időszaknak a kedvezményezettjei.

A 6 százalék emelés azt jelenti, hogy augusztus végéig 4700 milliárd forintnyi nyugdíjat, nyugdíjszerű ellátást fizettünk ki, a 13. havi nyugdíj ennek része. De hogy ne rébuszokban beszéljünk, hasonlítsuk össze a 2010-es helyzetet a mostanival! Az átlagnyugdíj összege jelenleg 233 900 forint, ez 2010-ben még csak 97 ezer forint volt, innen indultunk. Ha a vásárlóerőt kell lefordítanom a hétköznapi megélhetési, alapvető élelmiszerek területére, akkor a következő látszik: 2010-ben egy nyugdíjas az átlagnyugdíjából tudott venni 2194 darab tojást, most tud venni 2756-ot. Tudott venni sertéshúsból, rövid karajból 58 kilót, most tud venni 76 kilót. Tejből tudott venni 348 litert, most tud venni 451 litert. Lisztből tudott venni 573 kilót, most tud venni 1003 kilót. Tehát ha lefordítjuk azt, hogy mit is jelent a vásárlóerő-növekedés, akkor ez azt jelenti, hogy az elmúlt években nyugdíjas honfitársaink megélhetése biztonságosabbá, biztosabbá vált, a kormány a gazdasági növekedésből jelentős összeget tudott visszafordítani a nyugdíjasok segítésére és támogatására.

Most, amit elnök úr felvetett, erre is hadd térjek ki! Ugye, lépünk vissza egyet az időben, Magyarországot az Európai Bizottság arra kényszerítette, hogy ahhoz az RRF-pénzhez, amit azért kap minden egyes tagországa az Európai Uniónak, mert Covid volt, és a Covid után egy helyreállítási időszak van, annak az eléréséhez különböző feltételeket teljesítsen. Most egy mellékszálát nyitok: a mai napig ennek a pénznek írd és mondd, a 8 százalékát kaptuk meg. A 8 százalék egyébként a legalacsonyabb azon tagországok között, akik pénzt kaptak ebből. Volt olyan ország, aki nem kért, mi kértünk, ezek közül mi kaptuk a legkevesebbet eddig, és ez a 8 százalék is egy hitelrészből van, tehát ezt vissza kell fizetni. Köszönjük szépen ezt a támogatást. Négy évvel a Covid után itt tartunk. Visszajövök a fő témára. Az Európai Bizottság tehát azt kérte, hogy különböző feltételeket teljesítsünk annak érdekében, hogy ezt az RRF-pénzt, amihez a magyar államnak is kezesként garanciát kellett adnia, tehát, hogy ehhez a pénzhez, ehhez a forráshoz hozzáférjünk. Ugye, ennek van egy vissza nem térítendő támogatás része és van egy hitel része. Itt is megnyitok egy zárójeles megjegyzést: könnyen lehet az a helyzet, hogy Magyarország miközben még egyetlen egy fillért vagy eurócentnyi vissza nem térítendő támogatást sem kap, már mint kezes, lehet, hogy be kell lépnie, és a hiteltörlesztésben részt kell vállalnia. *(Nacsá Lőrinc: Nonszensz!)* Elképesztő, én is azt gondolom.

Tehát az egyik ilyen pont, amit az Európai Bizottság kért, az az volt, hogy külső szakértők által véleményeztessük a magyar nyugdíjrendszert. Hosszas egyeztetés után azt az álláspontot tudtuk közösen kialakítani - és ezt az Európai Bizottság is elfogadta

-, hogy az OECD, tehát a legfejlettebb országok szervezete egy ilyen anyagot el fog készíteni. Valóban azt is vállaltuk, hogy ez nyilvánosságra fog kerülni. Elnök úr most olyat kért rajtam számon, amiért nem én vagyok a felelős, tekintettel arra, hogy ezt az anyagot az OECD idén júniusra készítette el. Tehát hiába követeli rajtam a tavalyi év decemberében vagy idei évnek az elején, én a magyar kormány minisztere vagyok, pénzügypolitikáért vagyok felelős elsősorban, az OECD egy másik személyhez tartozik, hívják meg az urat, szívesen fog beszélni itt önöknek. Ez nem az én felelősségi köröm volt. Amikor ők június végén, valamikor július elején ezt a dokumentumot lezárták, ezt követően haladéktalanul feltették az OECD honlapjára, ahonnan bárki ezt lehívhatja, megnézheti, elolvashatja. Bármilyen furcsa, a végleges anyagról mi is először itt értesültünk, ezen a honlapon keresztül.

Tehát elnök úrnak legalább annyi esélye volt tanulmányozni ezt a dokumentumot, mint nekem, a magyar kormány tagjának. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Ezért indokolatlannak érzem azt, hogy - még egyszer mondom - olyat kér rajtam számon, aminek én csak az ígéretével rendelkeztem, hogy majd ez valamikor elkészül, és nyilvánosságra hozhatjuk. De egyébként ennek a dokumentumnak az ügygazdái nem mi voltunk, hanem az OECD. Ez nyilvános, ezt bárki megnézheti egyébként, és nyilván véleményezheti is. Ennyit szerettem volna bevezetőnek elmondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. És egyben tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy Selmeczi Gabriella képviselő asszony innovatív javaslatára egy körben és három percben lehet reflektálni, kérdést feltenni. Mért fogjuk az időt.

Én nem tudom, hogy Selmeczi képviselő asszony ezt megteszi-e, vagy megbízik bennünk, hogy mi mérhetjük-e. *(Nacsa Lőrinc: Két külön dolog. - Selmeczi Gabriella: Nem tudom megerősíteni.)*

Tehát igen, vagy nem? *(Nacsa Lőrinc: A bizottság munkatársaiban megbízunk, önben nem. - Szabó Timea: Akkor vegyék elő a vekkert!)*

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Elnök úr, ha komolyan veszi magát és a bizottsági képviselőket, akkor ugyanazt a gyakorlatot folytatná, ami eddig volt.

ELNÖK: Ezért kérdezem. Köszönöm szépen. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Komolyan veszi magát, elnök úr? - Sebők Éva: Ne bohóckodj már! - Szabó Timea: Komolyan veszi magát. Vedd elő a vekkeredet, aztán csörögjél! - Kanász Nagy Máté jelentkezik.)*

Kanász-Nagy Máté képviselő úr jelentkezett? *(Jelzésre:)* Nem. *(Jelzésre:)* Sebők Éva képviselő asszony, öné a szó.

Kérdések

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Miniszter Úr! Pár kérdéssel fordulnék önhöz. Az első az, hogy az ön, Matolcsy György és Nagy Márton között hosszú ideje fennálló, mindenki által ismert konfliktus mikorra várható, hogy véget ér. Vagy úgy, hogy ez a hármas már ebben a formában nem köteles egymás mellett dolgozni, vagy pedig megbékülnek egymással. És mit gondol, ez milyen jellegű károkat okoz az országnak? *(Nacsa Lőrinc: Nyugdíj...)*

A másik pedig, hogy hogyan vegyünk komolyan bármilyen hosszú távú elképzelést a Pénzügyminisztériumból, amikor jól látható, hogy Nagy Márton úr úgy shoppingolja a hatásköröket a többi minisztériumban, ahogyan akarja.

A harmadik kérdésem az lenne, hogy miért játszanak orosz rulettet a generációkkal, és mit tippel, hogy melyik lesz az első olyan generáció, akinek mind a szülei, nagyszülei, mind a saját nyugdíját finanszíroznia kell?

Az utolsó előtti kérdésem az lenne: én 35 éves vagyok, tudna-e nekem valami biztatót mondani arra, hogy miből lesz nyugdíjam? *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)*

Végezetül pedig azt gondolom, hogy ezt minden minisztertől fontos megkérdezni az elmúlt hetek történései miatt, hogy ha orosz támadás érné Magyarországot, akkor másnap reggel hol látja az ön szerepét? Önnek hol van a helye, és mi a dolga? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. Köszönöm, képviselő asszony. *(Jelzésre:)* Hornung Ágnes képviselő asszony, öné a szó.

HORNUNG ÁGNES (Fidesz): Nagyon szépen köszönöm, és köszönjük szépen a miniszter úrnak is, hogy a nyugdíjak értékállóságáról, illetve alakulásáról, valamint a független OECD-jelentésről is beszámolt a bizottságnak.

Azt szeretném hozzátenni még, hogy annak, hogy egy kormány hogyan gondolkodik az idősekről, a nyugdíj csak egy szelete, egy része, egy igen fontos része. A független szakértői jelentés is megállapította, hogy egyébként a nyugdíjrendszer fenntartható, és biztos lábakon áll itt Magyarországon. Ezzel szemben, illetve ehhez még hozzáadva, polgári kormányunk a családpolitikát is a fókuszába helyezte, amely a teljes életutat lefedi, és így nemcsak a fiatalokra, hanem az idősekre is gondolunk.

A nyugdíjrészt Varga Mihály miniszter úr bőven kifejtette, tehát az elvett 13. havi nyugdíjat visszaállítottuk, a nyugdíjprémiumot minden olyan évben, amely erre lehetőséget adott, kifizettük. Emellett bevezetésre került a „Nők 40” program. Tehát ma már van egy olyan újabb nyugdíjforma, amikor a nők 40 év szolgálati viszony után el tudnak menni nyugdíjba, és tiszteletben tartjuk azokat az éveket, amiket munkával töltöttek.

És ha már kicsit túlutaznánk a nyugdíj területén, akkor is számos olyan intézkedés született az elmúlt több, mint 14 évben, amely a nyugdíjasokat és az időseket segíti. Idesorolnám - még mindig a nyugdíjasoknál maradván - a nyugdíjasoknak megengedhető munkavállalást, hiszen ma már sokkal kedvezőbb feltételekkel térhetnek vissza azok a nyugdíjasok, akik szeretnének visszatérni a munka világába, mint korábban; tekintettel arra, hogy ugyanúgy, ahogy a fiatal édesanyáknak, nekik is csak személyi jövedelemadót kell fizetniük.

Emellett bevezettük a nagymamagyedet, tehát azok a nagymamák, akik szeretnének részt vállalni a család életéből, szintén térítés mellett tudnak ebben tevékenykedni.

És ha túlmutatunk, még egyszer, a pénzbeli ellátásokon, amelyeket az idős, illetve nyugdíjas honfitársainknak nyújtunk, akkor még egypár olyan intézkedést fel tudok sorolni, amely szintén az idősek jóllétét segíti. Első körben említeném a Gondosóra-programot, amely egy olyan kezdeményezés volt a kormány részéről, amely ugyan nem anyagi biztonságot, de ténylegesen biztonságot nyújt az időseknek azzal, hogy bármikor, bármelyik pillanatban, bármelyik percben érkezhetsz a segítség.

Emellett elindult a gondolkodás a kormányban a demencia-akcióterv keretében, hogy hogyan tudnánk a demens honfitársainkon segíteni, hiszen számuk évről évre nő. Emellett helyi szinten is számos kezdeményezés van az önkormányzatoknál, amelyet a kormány az „Idősbarát Önkormányzat”-díjjal tüntet ki.

Emellett vannak olyan civil szervezetek, amelyekre stratégiai partnerként tekintünk. Ilyen az országos gyaloglóklub-hálózat, amely szintén aktivitást és élményt nyújt az idős honfitársainknak, valamint a generációk közötti együttműködést segíti.

(Az elnök pohara megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) Köszönöm szépen a figyelmet!

ELNÖK Köszönöm, képviselő asszony. Alig pár másodperccel lépte túl a Selmeczi Gabriella által meghatározott időt, így üdvözlöm, a fegyelmét megköszönöm. (Hornung Ágnes: Elnézést kérek, Szabó Timea, mi volt a kérdés?) Dr. Komáromi Zoltán alelnök úr! Öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Ez a háromperces korlát, amit Selmeczi képviselőtársam általában odatesz mindig a napirend elfogadása után - és ezt megszavazzák -, tulajdonképpen kiüresíti és ez egy kisstílű megoldása ezeknek a miniszteri meghallgatásoknak, hogy senki ne vehesse komolyan. Mert ha három percben, egy körben beszélünk, akkor nem lehet viszonzválaszt adni, tehát eleve az egésznek nincs sok értelme. De most miniszter úr is alkalmazkodott ehhez az időkerethez.

Viszont egy tévedését szeretném korrigálni. A 13. havi nyugdíjat a Medgyessy-kormány vezette be 2003-tól 2008-ig, illetve 2009-ben a Bajnai-kormány szüntette meg, tehát a Gyurcsány-kormány ilyen szempontból csak kifizette. Nem sokszor, csak hétszer hét éven keresztül. (Nacsa Lőrinc: Nem!) Utána eltelt 12 év az Orbán-kormányok alatt, és eszükbe nem jutott kifizetni; a '22-es választási kampányban ez bejött. Azóta kétszer fizették ezt ki, tehát 7:2-re... (Nacsa Lőrinc: Négyet...) - Ez így van, ez csak egyszerű matematika. Tehát jó lenne ezt így, pontosan, ebben a kommunikációban értelmezni.

Ugyanez vonatkozik a 13. havi fizetésre is. Tehát azért voltak a kétezres években olyan évek, amikor ez éveken keresztül kifizetésre került. Ennyit szerettem volna csak mondani. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni? (Jelzésre:) Horváth László képviselő úr, öné a szó.

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! A polgári kormánynak az egyik első és valóban érdemi és mára már emblemikus döntése volt a „Nők 40” karkedvezményes nyugdíj bevezetése. Azt lehet mondani, hogy ennek a hatása nehezen felmérhető, hiszen nemcsak az érintetteknek - mármint a pozitív hatása -, hanem a családoknak is rendkívül nagy segítséget jelentett.

Na, most ezt az intézményt rendszeresen próbálják ha nem is meghekkelni, de olyan híreket terjesztenek rendszeresen, hogy eltörlésre vagy szigorításra kerülne ez a karkedvezményes nyugdíj.

A napokban napvilágot látott egy újabb hír, hogy a „Nők 40” programot, „Nők 43”-ra szigorítaná a kormány. Én tisztelettel kérdezem a miniszter úrtól, hogy ebben a kérdésben mi az igazság.

A másik téma, amiben szerintem megkérdőjelezhetetlen eredményt ért el a kormány, az a foglalkoztatottság ügye. Annak idején az egymillió új munkahely vállalása nagyon bátor vállalás volt, és valljuk be, hogy sokan hitték is meg nem is, hogy ezt egyáltalán lehetséges-e teljesíteni. Na, most sikerült teljesíteni, és én szeretnék köszönetet mondani ezért a kormánynak, miniszter úrnak is, hiszen ez nagyon sok erőfeszítésbe került, és rendkívül sokan drukoltak ellene. Érthetetlen egyébként, hogy mi motiválhat arra erőket, hogy mondjuk, a foglalkoztatottság növelésének próbálnak akadályokat vagy olyan körülményeket teremteni, amiben a társadalmi támogatottság vagy bizalom megrendül. Most az a helyzet, hogy olyan vidéken is, mint az én

választókerületem, Észak-Magyarországon azért 2010-ben 20 százalék fölötti munkanélküliséggel kellett szembenézni, ma pedig az a helyzet, hogy számos intézkedésnek és befektetésnek köszönhetően ma ebben a térségben is számos helyen munkaerőhiánnyal kell szembenéznünk. Ez is egy kihívás.

Ebből a szempontból egyébként helyes volt az a döntés is, hogy a kormány lehetővé tette kedvező feltételek kialakításával, hogy nyugdíjas honfitársaink is tudjanak a nyugdíj mellett munkát vállalni. Szeretném kérdezni miniszter úrtól, hogy ezeknek a kedvező feltételeknek köszönhetően körülbelül hány nyugdíjas honfitársunk tudott munkát vállalni az elmúlt időszakban.

És még zárásképpen azt hadd tegyem hozzá, hogy azért egy országnak rendkívüli módon megkönnyíti a mozgásterét, lehetőségeit, ha politikai és pénzügyi stabilitás van. Most Magyarországon mind a kettő létezik, és azt gondolom, hogy aki tényleg Magyarország érdekeit szeretné szolgálni, az ezt a politikai stabilitást és ezt a pénzügyi stabilitást mindenképpen fontos hogy támogassa, és semmiképpen se bontsa le azt. Köszönöm szépen, miniszter úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Akkor most Kanász-Nagy Máté képviselő úr, öné a szó.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kezdjük valóban a nyugdíjpolitikai témával, hiszen tegnapi hír volt, hogy a tervezett nullszaldó helyett 329,7 milliárd forint hiánnyal zárta a 2023-as évet a Nyugdíjbiztosítási Alap, mind a bevételek elmaradtak a tervezettől, mind pedig a kiadások túlszaladtak a tervezetthez képest. Azt szeretném kérdezni, hogy itt valamiféle gazdasági problémáról van-e szó vagy tervezési problémáról, és általában a tervezéssel kapcsolatban szeretném feltenni a további kérdéseimet.

Amikor valóban kevesebb mint egy évvel ezelőtt válaszolt többek között az én kérdésekre itt a bizottsági ülésen, akkor nekem azt mondta, hogy olyan kérdéseket tettem föl, ahol még nincs döntés, tehát „a hídon akkor menjünk át, ha odaértünk, ahol nincs döntés, nem nagyon tudok mit kiszámolni”. Önt idéztem most szó szerint. És itt általában a kormányzás természetére szeretnék utalni, ezzel kapcsolatban kérdezni, hogy az én fejemben ez inkább úgy állna össze, hogy a kormány akkor tud jó döntéseket hozni, ha erről különböző alternatívákat önök már kiszámoltak, vagy valahol kiszámoltak pénzügyileg is, hogy mi mennyibe kerül, akár több verzióban, ami alapján meg hozzák végül a döntésüket, hogy mit választanak.

Én tavaly a szociális dolgozók béremelésével kapcsolatban tettem fel ezt a kérdésemet, az ápolási díj minimálbérhez kötésével vagy éppen a családi pótlék emelésével, hogy ez mennyibe kerül. Ezt önök, az ön minisztériumán belül tudják-e különböző verziókban, hogy mennyibe kerülne, mondjuk, 25 százalékkal, 50 százalékkal, 75 százalékkal megemelni a szociális dolgozók bérezését. Erre nagy szükség lenne, hiszen egy dolgot biztosan kiszámoltak már, hogy a nemzetgazdasági átlag alig 50 százalékát haladja meg az ő átlagos keresetük, de nem tudjuk, mennyibe kerülne a béremelésük, legalábbis az önök minisztériuma alapján.

Azzal zárnám a kérdések sorát, hogy ugyanezt kérdezném egészségpolitikai témában. Takács Péter államtitkár urat is többször hallgattuk már meg itt a bizottságban, ő egyébként nemrég azt mondta, szeptember 5-én egy interjúban, hogy sosem titkoltuk, tervezéskor mindig van forráshiány a magyar egészségügyben. És azt is hozzátette, hogy a rendszerbe van kódolva az eladósodás.

Szeretném megkérdezni: ezt Takács Péter államtitkár úr tervezi így, és ő kódolja bele a rendszerbe ezeket a forráshiányokat, vagy ön tervezi alul ezt a kasszát, és ön

kódolja bele a rendszerbe - szó szerint idézem - az eladósodást? Tehát hol zajlik ez a tervezés, mi alapján dönt a kormány ezekről a kérdésekről? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Dr. Pesti Imre alelnök úr jelentkezett hamarabb, ő már az előző körben is jelentkezett, ezért öné a szó, alelnök úr!

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter úr! Tisztelt Államtitkár úr! Ott kezdem, hogy abban reménykedtem, hogy a nyári meleg jótékony hatással lesz majd a leendő Népjóléti Bizottság ülésére, az elegánsabb és intellektuálisabb lesz, de az első megszólaláskor ez az álom szertefoszlott.

Egy reagálás a három percre: ha valaki a magyar parlament tagja, akkor rendszeresen látja, tudja, hogy a miniszterelnöki felszólalásra következő válaszok, a kérdések, az interpellációk mind-mind időhöz kötöttek. De, ha valaki délelőtt az uniós megszólalásokat nézte, akkor ott is látta, hogy a mostani megszólalásoknál a fele időt kapták az uniós képviselők, hogy elmondják véleményüket. Tehát ez semmilyen tekintetben nem jelent valós korlátozást, nincs távol a politikai gyakorlattól.

És akkor a kérdésem. Az elmúlt időszakban a közbeszéd témájává vált, hogy Magyarországon jelentős nyugdíjkorhatár-emelés lesz. Az álhírterjesztés itt azért nagy divat, ezt akár videóban és egyéb formában is már megtette az ellenzék. Szeretném most megkérdezni a miniszter urat, hogy tervezi-e a kormányzat a nyugdíjkorhatár emelését, igazak-e azok az álhírek, amelyek itt elterjedtek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ellenzéki oldalról kíván-e valaki hozzászólni? *(Jelzésre:)* Szabó Timea képviselő asszony öné a szó.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszter úr, itt érdekes utalások vannak az OECD-jelentésre mint független szakértőkből álló jelentésre, tulajdonképpen a kormánynak ehhez az egészhez semmi köze nincsen. Hadd olvassam el az egyik utolsó mondatát ennek a jelentésnek! Angolul van, de lefordítom. „A jelentés köszönetet mond a szoros együttműködésért, az adatszolgáltatásokért és a konkrét javaslatokért Magyarországnak, különös - special thanks go to -, tehát különös köszönet jár Banai Péter Benő államháztartásért felelős államtitkárnak, Berczik Ábel államháztartásért, szabályozásért, humán és önkormányzati költségvetésért felelős helyettes államtitkárnak, Nobilis Benedek Emánuel osztályvezetőnek, Szigeti Helgának, Horváth Anikónak, Zomborné Papp Zsófiának - ők mind az ön minisztériumában dolgoznak -, illetve Molnár Ágnesnek, aki a MÁK-ban dolgozik. Tehát azért ez nem egy olyan nagyon független jelentés volt, hiszen az önök minisztériuma nagyon aktívan részt vett benne. Ezért én is hadd csatlakozzak, kedves kormánypárti képviselőtársamhoz, hogy igennel vagy nemmel, tervezik-e ez alapján, ami szerepel az OECD-jelentésben, hogy javasolják a nyugdíjkorhatár emelését, illetve a nők 40 eltörlését.

Tekintettel arra, hogy azért itt nagyon méltatlan az, hogy 900 ezer idős ember öregségi nyugdíja nem éri el a 177 ezer forintot havonta, és majdnem 200 ezer idős embernek még a 100 ezer forintot sem éri el a nyugdíja. Tehát tervezik-e akkor mondjuk, a nyugdíjemelést is?

A másik kérdésem egy mai hírhez kapcsolódik vagy minapi hír: igaz-e, hogy annyira rosszul áll a költségvetés, hogy gyakorlatilag a kormány visszaveszi vagy visszavonja azt az ígéretét a falvaktól, hogy megkapják az uniós támogatásokat, a beígért uniós támogatást?

A kórházi adósságokkal kapcsolatban hadd kérdezzem meg, hogy augusztus végére az adósságállomány meghaladta a 86 milliárd forintot. Augusztus végén bejelentette Gulyás Gergely, hogy az önök minisztériumával kötöttek egy megállapodást, hogy ezt egy emelt összegben segítenek visszafizetni: mikor lesz elérhető az augusztusban bejelentett többletfinanszírozás, hogy a kórházak ki tudják egyenlíteni az adósságaikat?

És az egyik utolsó kérdés, szeretném megkérdezni, hogy a gyermekvédelemben friss hír, hogy itt 10 milliárd forinttal csaltak el támogatásokat, amit a gyermekvédelemnek ígértek, rászorulóknak szánt élelmiszersomagokat. Ettől függetlenül vagy emellett tudjuk azt, hogy a hivatalos statisztikák szerint kétezer nevelőszülő hiányzik a rendszerből. Pintér Sándor azt mondja, hogy nem tudnak többet fizetni, mert ő szeretne, de a Pénzügyminisztérium felelős a pénzügyekért, nem ő dönti el.

Mikor és tervezi-e a Pénzügyminisztérium azt, hogy kisegíti a nevelőszülői hálózatot, hogy többet kaphassanak? Négy gyereket kell egy nevelőszülőnek nevelni ahhoz, hogy a minimálbéres juttatást megkapja. Ehhez képest több ezer gyerek van, aki nem családban nevelkedik, hanem még nagy intézményekben.

És végül hadd kérdezzem meg azt - és ez talán a legfontosabb számomra, mint Óbuda-Békásmegyer képviselője -, hogy nagyarányú építkezések kezdődtek a Római Camping területén. Pontosan tudjuk azt, hogy tavaly év elejéig ön volt a kuratóriumi elnöke az Óbudai Egyetemhez tartozó Rudolf Kalman Óbudai Egyetemért Alapítványnak.

Korábban kaptunk a rektortól egy ígéretet és az alapítványtól is, hogy semmiféle nagyberuházás, építkezés nem fog történni. Ehhez képest 85 ezer négyzetméteres zöldterületet kívánnak most ledózerolni, egy 110 ezer négyzetméteres campust felhúzni 15 ezer négyzetméteres mélygarázzsal egy 85 ezer négyzetméteres zöldterületen.

Tekintettel arra, hogy én hiába kérek időpontot Cser-Palkovics Andrásról, aki a kuratórium jelenlegi elnöke, még telefonon sem ad időpontot, azt mondja, hogy majd én beszéljek a rektorral, mert ő semmit nem tud. Ehhez képest ő az alapítvány kuratóriumának elnöke. *(Az elnök pohara megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Szeretném megkérdezni miniszter urat, mint aki érintett volt ennek a projektnek az előkészítésében: pontosan mi készül a Római Camping területén, ledózerolják-e az ősfákat? *(Az elnök ismét csenget. – Nacsá Lőrinc: Idő!)* Ez egy kiemelten védett régészeti terület, és a vízbázisa, az alatta lévő vízbázis látja el a Római Strandot is vízzel. Ehhez képest önök megint egy 110 ezer négyzetméteres épületet akarnak oda felhúzni.

Adjon egyértelmű választ *(Az elnök ismét jelzi az időkeret leteltét.)*, miniszter úr: mi készül a Római Camping területén? Köszönöm.

ELNÖK Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Dr. Mészáros Lajos alelnök úr. Öné a szó.

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Én Hornung Ágnes gondolatát szeretném egy kicsit tovább bővíteni és alátámasztani saját tapasztalatommal a Gondosóra-programmal kapcsolatban. Ez egy nem pénzbeli juttatás az idős embereknek, viszont egy óriási közérzetbeli, biztonságérzet-beli tényező az ő életükben.

Augusztus végi adatok alapján eddig a programban 22 ezer életet sikerült megmenteni, és százezres nagyságrendű az a segítség, ami ugyan nem életmentő, de mégiscsak egy segítség az idős embereknek.

Ez a gondosóra észleli az elesést. Nagyon sok az olyan eset - és ezt saját tapasztalatból mondom orvosként -, a saját körzetemben sok ilyet láttam, hogy elesnek az idős emberek, combnyaktörést szenvednek, nem tudnak utána mozdulni, és ez a gondosóra ezt jelzi a diszpécserközpontban, és tudnak kommunikálni a diszpécserrel, mentőt tud küldeni.

Vagy bármilyen más olyan esetben, ami veszélyeztetheti az idős embert, ő tud jelezni egy diszpécserközpontba, ahol akár a hozzátartozót, akár egészségügyi intézményt, akár a mentőszolgálatot tudják értesíteni, tehát ez egy nagyon jó program.

Bízom benne, hogy megvan a pénzügyi alapja a folytatásának, és ezt kérdezném is, hogy folytatódik-e ez a program, hiszen amellet, hogy a nyugdíjak reálértéke mint láttuk, növekszik, tehát pénzügyi juttatások is vannak, több ilyen nem pénzügyi juttatás van, amit szerintem érdemes lenne folytatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Az ellenzék részéről már nem nagyon van időnk. *(Az elnök és a bizottság munkatársa egyeztet.)* Nacsa Lőrinc képviselő úr kíván még szólni ellenzékiként? *(Nacsa Lőrinc: Nem. Nem ellenzékiként, kormánypártiként szeretnék szólni, ha lehet!)*

Rendben van! Látom. Majd 25 másodperce lesz még Kanász-Nagy Máténak. Sebők Évának van még 1 perc 40 másodperce, Komáromi Zoltánnak 1 perc 30 másodperce van. Tehát van még bőven idő, gazdálkodjunk! Az a három perc azért nagy kegyelem. A magyar nyugdíjasok igazán örülhetnek annak, hogy háromperces figyelmet kaphatnak a kormánypárti képviselőktől. Gondolom, számukra ennyit ér a magyar nyugdíjasok élete, de semmi gond. Nacsa Lőrinc képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük szépen a beszámolót. Tudja, miniszter úr, olyan bizottság ez, hogy kritizálják az ügyrendi javaslatunkat, de aztán az elnök úr úgy vitázik, hogy lezárja a vitát és utána szólal fel, hogy ne tudjunk rá válaszolni. Nem gond, mert így is el tudjuk mondani a véleményünket.

Komáromi képviselő úrnak szeretném a tárgyi tévedéseit kijavítani. A Gyurcsány Ferenc vezette kormányülés döntött a 13. havi nyugdíj elvételéről, és Gyurcsány Ferenc miniszterelnök nevével és aláírásával nyújtották be a parlament elé azt a törvényjavaslatot, amely elvette a 13. havi nyugdíjat *(Dr. Komáromi Zoltán: 2003-ban?)*, ami elvette a nyugdíjat, a 13. havi nyugdíjat. Gyurcsány Ferenc aláírásával nyújtották be a parlamentbe. Még mai napig ott van a parlament honlapján, meg lehet nézni, tisztelt képviselő úr. Csak időközben már a saját párttársai is vállalhatatlannak gondolták a miniszterelnök viselkedését, ezért leváltották a törvény vitája közben, tisztelt képviselő úr.

Nem igaz, hogy önök ennyiszor fizették ki. 2003-ban kezdték el visszavezetni: 53. hetit ígértek először, egyhetit, 2004-ben, tisztelt képviselő úr; 2007-ben fizették ki először, utoljára; mi pedig 2021-ben, '22-ben, '23-ban és '24-ben is. Tehát képviselő úr, vigyázzon a számokkal, mert könnyen megviccelhetik önt, hiszen idén is fizettünk - a válság ellenére - 13. havi nyugdíjat, és jövőre is fogunk fizetni 13. havi nyugdíjat, tisztelt képviselő úr. *(Dr. Komáromi Zoltán közbeszól.)*

Szeretném kérdezni, hogy tisztelt miniszter úr mit szól azokhoz a hangokhoz, amelyek a Momentum és a DK háza tájáról érkeznek, amelyek elvennék az idősek szavazati jogát. Hiszen Gyurcsány Ferenc egyik fő ideológusa, Fleck Zoltán és a Momentum egyik alapítója, Kádár Barnabás is úgy nyilatkozott több alkalommal, hogy meg kéne fontolni ezt a lehetőséget. Miért az idősek döntenek az ország sorsáról? Ez a DK-s és momentumos álláspont hogyan hatna az országra, tisztelt miniszter úr?

Tudjuk, hogy a baloldal soha nem becsülte meg a nyugdíjasokat, hiszen csökkentette a nyugdíjak reálértékét, hiszen elvettek tőlük egyhavi nyugdíjat, és most már a szavazati jogot is megpróbálják elvenni. Látjuk, hogy hova vezet ez, sőt a nyugdíjasokat nagyban segítő rezsicsökkentést is támadták. A Momentum, a Párbeszéd, a DK és most legújabbán már a Tisza Párt is folyamatosan támadja a rezsicsökkentést, és azt mondja, hogy be kellene szüntetni.

A magyar nyugdíjasok fizetik Európa legolcsóbb áram- és gázárát. Én azt gondolom, hogy ez egy komoly vívmány, és hozzájárul ahhoz, hogy a nyugdíjasok a megélhetésükhöz segítséget kapjanak a kormánytól. Miniszter urat kérdezném, hogy a kormány fenn kívánja-e tartani a rezsicsökkentés vívmányait.

Szabó képviselő asszonynak: Én is aggódom Óbudáért, hiszen a Szabó Timea-Kiss László féle városvezetés börtönbe juttatta az alpolgármestert és a polgármestert korrupció miatt, a Gyurcsány Ferenc által támogatott alpolgármestert, a DK-s polgármestert. *(Szabó Timea: Én? Én? – Dr. Pesti Imre közbeszól.)*

Börtönválogatott van most már Óbudán, onnan próbálják irányítani a kerületet. *(Szabó Timea közbeszól.)* Nincs is jó állapotban.

Komáromi képviselő úr, nézze meg azt a jegyzőkönyvet a 13. havi nyugdíj elvételéről! Az ön párttársa, például a bűnöző Varju László is megszavazta az elvételt, Gyurcsány Ferenc is megszavazta az elvételt, Vadai Ágnes is megszavazta, hogy ne legyen a nyugdíjasoknak 13. havi nyugdíj. Ezt érdemes észben tartani, mielőtt vádaskodik, képviselő úr. Köszönöm szépen. *(Szabó Timea: Kemény kérdések voltak ezek a miniszter úrhoz. – Dr. Selmeczi Gabriella: Szerinted!)*

ELNÖK: Képviselő úr, befejezte, gondolom. *(Jelzésre:)* Igen. Köszönöm szépen.

Pesti Imre alelnök úr sajnálkozott, hogy nem mindenkinek sikerült jól a nyár. Én úgy látom, hogy Nacsa képviselő úrnak jól sikerült. A nappal azért vigyázzon, mert borzasztó hamar mindenféle problémákat okoz. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Elnök úr, mit csinál?)* Tehát a hőguta csúnya betegség.

Kérdezem, ki kíván még hozzászólni? *(Jelzésre:)* Sebők Éva képviselő asszony. Öné a szó.

SEBŐK ÉVA (Momentum): Én szeretnék egy fundamentális tévedést itt eloszlatni úgy az ellenzéki, mint a kormánypárti oldalon, és nagyon remélem, hogy pénzügyminiszter úr ebben egyet fog velem érteni. Mégpedig: a nyugdíjrendszer nem csak a nyugdíjasokról szól, hanem a befizetőkről is.

Én értem, hogy Nacsa Lőrinc nagyon könnyedén van, mert per' pillanat úgy érzi, hogy van jövője, de a valóság az, hogy a mi generációnknak a nyugdíja nagyon is kérdéses. Mi az, hogy kérdéses? Valószínűleg minimálnyugdíjra számíthatunk, mert szét fog esni a rendszer, többek között annak köszönhetően, hogy a hárompilléres nyugdíjrendszert önök szétverték.

És akkor már élek a lehetőséggel, hogy megkérdezzem Varga Mihály pénzügyminiszter urat, hogy az önkéntes nyugdíjpénztári rendszert érintő változásokról, illetőleg az öngondoskodásba vetett bizalom folyamatos támadásáról mi a véleménye, és mi az elképzelése.

Illetőleg - ha már még van egy kis időm, akkor - fölteszem azt a kérdést, hogy Sziijártó úrral vagy Nagy Márton úrral ért egyet az akkumulátorgyárakkal kapcsolatban? Akkor ezt még így tegyük ki az asztalra. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Még mindig maradt 30 másodperc. *(Sebők Éva közbeszól. – Nacsa Lőrinc: Szabó Timea...)* Dr. Kovács József alelnök úr jelentkezett szólásra. Alelnök úr, öné a szó.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. A Mészáros alelnök úr által felvetett gondolattal, a gondosórával kapcsolatban szeretnék egy-két adatot - aminek a birtokában vagyok - ismertetni a jelenlévőkkel.

Az életmentésen kívül 360 ezer segítségnyújtás történt; 28 ezer óra beszélgetés; 34 ezer értesítés.

Ebből a családok irányába 30 ezer applikáció és az ingyenes zöld számmal folyamatosan igényelhető. Azt kérdezném miniszter úrtól, hogy ennek a programnak az anyagi fedezete stabil, remélhetőleg biztosított a jövőben is?

A másik kérdés, amit szeretnék még feltenni, hogy miután engedélyezett a nyugdíjba vonulás után is kedvező feltételek mellett a munkavégzés nyugdíjasok esetében, kérdezném, hogy nagyságrendileg hány olyan nyugellátásban lévő honfitársunk van, aki a kedvező feltételek mellett a nyugdíjba vonulása után is folytatja a munkát és a törvényi keretek között dolgozik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Kanász-Nagy Máté képviselő úr, 25 másodperc!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Örülök, hogy Nacsa képviselőtársunk után a szakmai vizekre eveztünk vissza az előző hozzászólásokban, én is ezt szeretném folytatni. Takács Péter államtitkár úrtól idéznék ismét egy mondatban: „én a kórházak alá szerveztem volna a szakrendelőket, ám a kormány nem fogadta el az érvelésemet, van ilyen”. Szeretném megkérdezni, hogy miniszter úr hol állt ebben a vitában, mint kormánytag milyen álláspontot képviselt ebben a vitában.

Illetve még egy felvetés, talán szintén az elmúlt napokban jelent meg a sajtóban, hogy egy új lakáspolitikai koncepciót, intézkedéseket tervez a kormány, és újdonságként ezek szociális elemeket is tartalmaznak, ami a bizottságunk hatáskörébe tartozhat. Szeretném megkérdezni: ezeket önök számolják-e már, hogy mennyibe kerülne, milyen alternatívákat számolnak a minisztériumban? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Selmeczi Gabriella képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is hadd köszönjem meg pénzügyminiszter úrnak a tájékoztatást, és különösen szeretném megköszönni azt az összehasonlítást, azt a példasort, amit azért hozott elő, hogy lássuk és érezzük, hogy a nyugdíjak vásárlóereje mennyit nőtt. Sokszor mondunk itt pro és kontra számokat, de leginkább és leglátványosabban így érthetik meg az állampolgárok, hogy igenis nőtt a nyugdíjak vásárlóértéke.

A mai napirendi pontunk az, hogy a nyugdíjrendszerről hallgassuk meg miniszter urat. Tegyük hozzá, hogy a nyugdíjas honfitársaink nyugdíját nemcsak az éves nyugdíjemelés befolyásolja, nemcsak ez biztosítja, hogy értékálló legyen, hanem ide kell sorolni a „Nők 40” programot, ide kell sorolni a rezsicsökkentést, a 13. havi nyugdíjat, és amikor lehetőség van rá, akkor a nyugdíjprémiumot is.

A „Nők 40” program kapcsán elég álságos a helyzet az ellenzéki képviselők részéről, mert azok a képviselőtársaink aggódnak a „Nők 40” miatt, akik annak idején nem szavazták meg a „Nők 40” bevezetését. Ez 2011-ben lépett egyébként hatályba. Minden évben több tízezer nőnek biztosítottuk a lehetőséget, hogy nyugdíjba menjen – teljes értékű nyugdíjba, teljes értékű öregségi nyugdíjba -, és aki tehette, például a családon belül átvállalt nagymamai feladatokat, tehát ez egy nagyon jó intézkedés volt.

Mondom, változatlanul számomra álságos az, hogy az ellenzék itt most aggódik a „Nők 40” miatt.

Rezsicsökkentés. A rezsicsökkentésről hadd mondjam én is el azt, hogy például Komáromi Zoltán doktor úr, illetve Varga Zoltán elnök úr pártelnöke, Gyurcsány Ferenc azt mondta a rezsicsökkentésre nem egyszer, hanem többször, hogy hülyeség. Rendkívül álságos, ha itt most önök, tisztelt DK-s képviselőtársaim aggódnak a nyugdíjasokért. Sőt az ellenzéki képviselőtársaim még azt sem szavazták meg, amikor a parlamentben vitáztunk az éves költségvetésekről, ami biztosítja, hogy legyen nyugdíjemelés, ami biztosítja, hogy legyen 13. havi nyugdíj, ami biztosítja például, hogy rezsicsökkentés legyen. Tehát itt előállnak azzal, mintha ők aggódnának a nyugdíjasokért, de amikor tehetnének valamit, akkor az igen gomb helyett a nem gombot nyomják meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2010-ben úgy adták át önök a nyugdíjkasszát, hogy ha úgy maradt volna minden, akkor év végén, 2010 végén nem tudtunk volna nyugdíjat fizetni. Lelkük rajta!

Miniszter úr, én is szeretném feltenni azt a kérdést, hogy mi a helyzet a „Nők 40”-nel és a nyugdíjkorhatár-emeléssel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tájékoztatom, hogy a miniszteri meghallgatás nem szorítkozik a nyugdíjra. Nem is ez az előterjesztés címe. Ezek szerint ön nem olvasta el a kiküldött anyagot. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Méltósággal, képviselő úr! - Sebők Éva: Ezt te mondod?)* Ha szeretne válaszolni bármit, akkor kérem, jelentkezzen, és nyomjon gombot. Jó? Tehát ismeri a rendet. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási igényt nem látok, én viszont szeretnék hozzászólni az időkeretem terhére, ezért a hozzászólásom időtartamára átadom az elnöklést dr. Kovács József alelnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Kovács József, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Önt illeti a hozzászólás lehetősége.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Miniszter úr, nem kívánok én lovagolni ezen az OECD-jelentésen, de mégis. Tehát elsősorban és valóban itt a kollégáim jól mondták, 12 olyan minisztériumi dolgozó jegyzi ezt az anyagot, ami alapján nehéz magát a jelentést úgy kezelni, ahogy önök próbálják átkeretezni egyfajta Brüsszel ostorává, amivel a magyar kormányt vagy Magyarországot, a magyar nyugdíjasokat fenyegetik. Azt szerintem nyugodtan le lehet szögezni, hogy valahol az egy évvel ezelőtti miniszteri meghallgatáson önnek mégiscsak volt egy jó, mondhatnám azt is, hogy igaz mondata. Ez pedig az, hogy valószínűleg olyan javaslatok lesznek ebben a jelentésben, amelyek a nyugdíjrendszer hosszú távú fenntarthatóságát kívánják biztosítani és javítani. Na, most ez a jelentés elkészült. Nyilván ennek a társadalmasítása és a társadalmi vitája el sem kezdődött, ami önmagában is furcsa, hiszen azt tudjuk nagyon jól, hogy a nyugdíjakról nemcsak hosszú távon, de rövid távon is beszélnünk kell, hiszen a nyugdíjakat valahonnan elő kell teremteni, annak a fenntarthatóságát biztosítani kell. Ön is ebben bízott, és valójában az OECD-jelentés pedig, nem félretéve azt, illetve hangsúlyozva azt, hogy nyilván mi sem értünk egyet a jelentésben foglalt megoldási javaslatok nagy részével, hiszen nem így képzeljük mi sem a nyugdíjasok helyzetének a javítását, de erről majd a későbbiekben bővebben fogunk egyszer valamikor beszélni, mi valóban a nyilvánosság előtt, de azért az OECD-jelentés önmagában, még ha egy nagyon pici szelete is, de mégiscsak egy pillanatkép a magyar gazdaság helyzetéről, amely azt mutatja, hogy ez a magyar gazdaság ebben a

formában nem fogja tudni fenntartani azt a helyzetet, ami akár a nyugdíjasok tekintetében is most van.

A kérdésem az, hogy ha már nem folytatták le ezt a társadalmi vitát, ha nem kérdezték meg a szakmai szervezeteket, hogy ők hogy képzelik a nyugdíjasoknak a jövőjét, ha nem tájékoztatták a szakbizottságot sem és senki mást sem arról, hogy valójában a kormány miatt kialakult gazdasági katasztrófa meddig tartja azt fent, hogy egyáltalán fizetni tudjanak nyugdíjat, hiszen elhangzott itt több képviselő szájából is, hogy a mai magyar fiatalok úgy gondolkoznak, hogy nekik valószínűleg már nem lesz nyugdíjuk, vagy minimál nyugdíjuk lesz, mert összeomlik az egész rendszer, nyilván köszönhetően a kormány áldásos gazdasági tevékenységének vagy machinációjának. És most én is nyitnék itt egy zárójelet, hiszen ön is nyitott többet az OECD-vel kapcsolatosan, hogy nem adják oda a fránya pénzeket, az RRF-pénzt. Persze, hogy nem adják, mert ellopják. Tehát ez köztudomású, ezt most már önök sem nagyon titkolják, ezt az Orbán család gazdagodásán tisztán lehet látni. Tehát persze, hogy nem adják oda.

De hogy maradjunk azért mégiscsak szakmai vonalon! Számomra a szakmai és nyugdíjasszervezetek eljuttattak egy tíz pontból álló kérdéssort, amit én nyilván itt most nem fogok és nem is tudok önnek elmondani. De tájékoztatom, miniszter úr, hogy írásban mint a bizottság elnöke, én ezt megküldöm önnek, és kérem azt, hogy legjobb tudása szerint ön és a minisztérium erre válaszoljanak, és utána nemcsak az érintett szakmai szervezetek részére, nyugdíjasszervezetek részére, hanem a bizottság minden tagjának meg fogjuk küldeni az önök ezzel kapcsolatos válaszát. Ezek nagyon fontosak lesznek abban a tekintetben, hogy egyáltalán hogy képzelik a jövőt magyar tekintetben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az elnöklést visszaadom Varga Zoltán elnök úrnak.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi vissza.)

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási igényt és jelentkezést nem látok. A vitát lezárom, és viszonzásként megadom a szót Varga Mihály pénzügyminiszter úrnak. Öné a szó, pénzügyminiszter úr.

Varga Mihály válasza

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a kérdéseiket, felvetéseiket.

Mindig öröm számomra, amikor számot adhatok a nyugdíjpolitikai kérdésekről a bizottság előtt. Az egyik legszebb panorámával rendelkező bizottság; ha kitekintünk az ablakon, azt gondolom, hogy mindenképpen jólesik az embernek, ha egy ilyen környezetben tud felelős kérdésekre felelős válaszokat adni.

Megjegyzem azonban, hogy az itt elhangzott felvetések vagy kérdések egy része nem tartozik a portfóliómba, és nem tartozik a kormányzat ügyrendje alapján sem hozzá. Tehát mondjuk családpolitikai kérdések, Óbuda városvezetési kérdései nem érintik a hatáskörömet, legalábbis nem tudok róla. *(Szabó Timea: Rudolf Kalman Alapítvány...)* Úgyhogy azt gondolom, hogy ezekre nekem nem kell válaszolnom, vagy nem kell érdemben kitérni.

Ugyanúgy, mint ahogy - és akkor itt elkezdem a képviselői felvetéseket - Sebők Éva képviselő asszony kérdésére sem. Sem miniszterek közötti viszonyoknak vagy jegybankelnöki viszonyoknak nincs köze szerintem a mai ülésünkhöz, úgyhogy engedje meg, hogy ezektől eltekintsek.

Arra viszont már válaszolnék, amit ön úgy fogalmazott meg, hogy saját nyugdíjunk miből lesz, és hogy egyáltalán honnan lesz a nyugdíjrendszernek pénze. Hát, azért itt a kormányzat egy nagyon komoly munkát elvégzett az elmúlt években. Három dolgot szeretnék megemlíteni.

Egyrészt a nyugdíjrendszert elkezdtek megtisztítani azoktól az elemektől, intézkedésektől, amelyek nem oda tartoztak. A 2010-es években ez történt, ennek voltak politikailag is komoly részei. Én azt gondolom, hogy ez jelentősen tudta segíteni azt, hogy a nyugdíjrendszer hosszabb távra is finanszírozható legyen.

A másik elem, amit elvégzett a kormány: több lett a járulékfizető. Itt képviselőtársaim már utaltak arra, hogy egymillió emberrel több dolgozik Magyarországon: 4 millió 725 ezer ember dolgozik a legutóbbi statisztikai jelentés szerint. Ennyivel több ember fizet adót, és fizet járulékot is ebben a rendszerben. Ez szintén stabilabbá tette a nyugdíjrendszer működését.

A harmadik elem pedig, amit a kormány leginkább a zászlajára tűzött, ez a demográfiai tendenciák megfordítása volt. *(Sebők Éva: Sikertelenül.)* Természetesen a folyamat abban a tekintetben még nem eredményes, hogy a népességfogyás tendenciája csak lassult, de nem állt meg.

Viszont, ha a termékenységi ráta változását nézem meg, ez 1,2 volt, a legalacsonyabb volt az Európai Unióban 2010-ben, innen tudtuk a családtámogatási programmal 1,6 közelébe fölvenni; 1,59 volt a legmagasabb szintje. Azt gondolom, hogy ez jelentős hozzájárulás ahhoz, hogy a nyugdíjrendszer is finanszírozhatóbbá váljon. Tehát a kormány elvégzett egy munkát.

Tisztelt Képviselő Asszony! Nagyon szeretném, ha ezt valamilyen szempontból értékelné. És természetesen...; hát, volt egy felvetése, hogy önnek mit tanácsolok. Bízson magában! Ez a legfontosabb.

A nyugdíjrendszer két forrásból származhat, ha az ember eléri ezt a kort. Egyrészt egy állami forrásból, másrészt egy magánforrásból. Tehát ha bízik az állami rendszerben és bízik magában, akkor ebből a két forrásból lesz annyi nyugdíja, hogy ne legyen megélhetési problémája idős korában sem.

Mi az állami rendszerért vagyunk kormányként felelősek; Magyarországon ma - és ezt az OECD-felmérések is visszaigazolják, ahogy más tanulmányok - az a fajta szegénység, ami korábban, 2010 előtt jellemezte a nyugdíjas honfitársainkat, jóval kisebb méretűre szűkült, mint ami korábban volt. *(Szabó Timea közbeszól.)* Hallgasson meg, képviselő asszony!

Azt gondolom, hogy ez egy jelentős eredmény, nem vagyunk még elégedettek vele. Nem mondjuk azt, hogy tökéletes a magyar rendszer, de hogy komoly eredményt értünk el, azt nem csak mi mondjuk, hanem nemzetközi, tőlünk független szakértők is.

Hornung Ágnes képviselő asszonynak köszönöm szépen a felvetéseket. Igen, igaza van, mint ahogy ezt elmondta Mészáros Lajos és mások is, hogy nem csak a pénzbeli támogatás fontos a nyugdíjasok számára, hanem azok a gondoskodási formák is, például a gondosóra, amit a kormány elkezdett és finanszíroz.

Komáromi Zoltán képviselő úrnak köszönöm szépen a felvetését. Nem értünk sajnos egyet; abban a tekintetben semmiképp sem, hogy persze, vannak olyan intézkedések, amiket önök bevezettek, de amit soha nem tudtak megvalósítani, a nyugdíjprémium például ilyen.

Az Orbán-kormányok eddig ötször fizettek nyugdíjprémiumot. Önök erről döntést hoztak, de egyetlenegyszer sem volt abban az állapotban a gazdaság, hogy 3,5 százalék fölötti növekedés legyen. *(Dr. Komáromi Zoltán: Volt egy világválság.)* Ez az öt nyugdíjprémium-kifizetés 344 milliárd forint volt eddig összesítve, és ezt mi még nem is számoljuk bele egyébként a nyugdíjak összegébe, ez plusz, azt gondolom, hogy megilleti a nyugdíjas honfitársainkat, ha a gazdasági növekedés jó.

Tehát az ön állításával ellentétben én azt tekintem fontosnak, hogy a gazdaságot talpra tudtuk állítani, mert ez teremti meg a lehetőséget nemcsak a nyugdíjrendszer finanszírozására, hanem a családtámogatásra, a rezsvédelemre, a fejlesztésekre, beruházásokra.

A következő: Horváth László képviselő úr, köszönöm szépen. Itt akkor válaszolnék több felvetésre, hogy a „Nők 40” marad-e? Semmilyen olyan kormányzati terv nincs, ami ennek a módosítását készítené elő, úgyhogy ezek a klasszikus fake news vagy kacska kategóriába tartoznak. Nem készül ilyenre a kormány, egy nagyon sikeres eleme a nők munka utáni lehetőségeinek ez a program, és ezt nem is kívánjuk megváltoztatni.

Ugyancsak Horváth képviselő úr vetette fel a nyugdíj mellett munkát vállalók kérdését, de mások is megemlítették. 248 ezer ilyen honfitársunk van, aki ilyen foglalkoztatásban részt vesz. Ebben nincsenek benne az egyéni vállalkozó nyugdíjas honfitársaink, akik száma fejből mondom, olyan 300 ezer körül van. Tehát a kettő együtt nagyon jelentős létszám, akik nyugdíj mellett munkát vállalnak.

Kanász-Nagy László képviselő úr... *(Dr. Komáromi Zoltán: Máté!)* Bocsánat, Máté. A következő felvetései voltak: az egészségügyi tárca vezetője majd nyilván beszámol önnek a megtett intézkedésekről. A mi feladatunk az volt, hogy az egészségügy finanszírozását biztosítsuk. 420 milliárddal többet fordítunk most egészségügyre, mint 2010-ben, az akkori kormányváltáskor. Tehát jelentősen tudtuk... Bocsánat! Mint '23-ban, egyik évről a másikra. Ha 2010-hez néznénk meg, az 2000 milliárdos nagyságrend. Tehát azt gondolom, hogy itt nincs szégyenkeznivalónk.

Természetesen a kórházi adósságok újratermelődése egy kihívás a szaktárca részére. Mi mindig egyeztetünk a tárcával abban a tekintetben, hogy mely intézkedésekkel lehet az adósság újratermelődésének elejét venni. De azt, hogy a konkrét szakpolitikai intézkedések milyenek, ezt majd a tárcavezetőtől kérdezze meg!

Volt még egy felvetése a nyugdíjkassza hiányáról. A nyugdíjkasszának elméletileg nincsen hiánya, tekintettel arra, hogy a központi költségvetés, ha és amennyiben ilyen hiány keletkezik, akkor ezt fedezi. Úgyhogy egy technikai jellegű hiánya lehet a nyugdíjkasszának, de mivel államháztartási egységben gondolkodunk, az államháztartás más alrendszerei ezt tudják finanszírozni.

Pesti Imre képviselő úrnak köszönöm szépen a felvetéseket. Volt egy felvetés az időkorlátról. Az előző bizottsági meghallgatáson, a mai napon egy másik bizottságban volt olyan, aki 28 percen keresztül kérdezett. Tehát hogy mennyire indokolt az időkorlát vagy nem, azt nyilván a bizottság a saját maga hatáskörében kell hogy megvitassa és döntsön róla. De valóban vannak olyan képviselőtársaink, akik szeretik kicsit hosszabbra nyújtani a kérdéseiket, és ő egy olyan képviselő volt, aki tavaly még 37 percen keresztül kérdezett, tehát most visszafogott is volt a korábbiakhoz képest.

Itt is szeretném rögzíteni - azt hiszem, erre nem is válaszoltam -, hogy nyugdíjkorhatár-emelés nincs tervben, semmilyen ilyen dokumentum nem készült a kormányzat berkeiben; ha más, esetleg ellenzéki képviselők készülnek erre, én erről nem tudok nyilatkozni. Tehát a kormányban nincs ilyen, és nem is volt ilyen szándék. *(Szabó Timea: Ellenzéki képviselők készülnek...)* - Javaslatra.

Szabó Tímea képviselő asszony kérdésére: Akkor kezdem a végével, mert ez önből azonnali hozzászólásra váltott ki reakciót az előbb is, tehát Óbuda. 2023 februárja óta nem vagyok tagja a kuratóriumnak, tehát kedves képviselő asszony, kérdezze a rektort, a kuratórium elnökét, vagy mást *(Szabó Timea: Próbálom.)*, énnekem nincs közöm hozzá.

Ilyen alapon én is kérdezhetném önt, hogy mi történik Afganisztánban, mert egyszer arra járt, vagy többször. *(Nacsá Lőrinc: Többször!)* De azt gondolom, hogy nem lenne fair. Úgyhogy inkább maradok a... *(Szabó Timea: Ez egy szép mondat! De*

miniszter úr, ön volt a kuratórium elnöke az előkészítéskor. – Nacs Lőrinc közbeszól.
- Sebők Éva Nacs Lőrincnek: Te milyen gombát fogyasztasz? - Szabó Timea:
Teljesen el van gurulva neked, Lőrinc...) Folytathatom, elnök úr?

ELNÖK: Képviselőtársak, őrizzük meg a nyugalunkat!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm szépen, akkor folytatom. Képviselő asszony fölvetette, hogy kinek köszöni meg az OECD a munkát. Itt szeretném tárgyyszerűen rögzíteni, hogy mivel nyugdíjpolitikai kérdésekért a kormányon belül a Pénzügyminisztérium a felelős, adatokat tőlünk kértek. Tehát mi ezzel tudtuk segíteni a kutatók meg az elemzők munkáját, de az OECD teljesen saját maga mindenféle külső befolyás nélkül alakította ki az álláspontját ebben a tekintetben. A köszönet azért, hogy adatokat adtunk, gondolom, jár nekünk. Én is köszönöm ezt a kollégáimnak. Egyébként a kutatók és az OECD szakemberei saját maguk állították össze ezt az anyagot.

A kórházi adósságról beszéltem. A gyermekvédelemre pedig a nevelőszülői forrásokat biztosítjuk. A 2025-ös költségvetést most készítjük elő, tehát ha lesz majd ebben változás, akkor erről tájékoztatni fogjuk önöket.

Mészáros Lajos képviselő úrnak, alelnök úrnak köszönöm szintén a fölvetését. Egyetértek, a gondosóra egy fontos program, időskorú honfitársaink megbecsülését szolgálja, ezt folytatni fogjuk, a források rendelkezésre állnak, és biztosítjuk - ezt Selmeczi Gabriella képviselő asszony is kérdezte -, erre a kormányzat és korábban egy részére az Európai Unió adott támogatást, most ezt már, ha jól emlékszem, csak saját forrásból biztosítjuk.

Nacs Lőrinc képviselő úr, köszönöm szépen. Itt is szeretném még egyszer határozottan rögzíteni, hogy a kormány semmiféle nyugdíjkorhatár-emelésre, „Nők 40”-módosításra, semmi ilyesmire nem készül. Tehát ez nincs a tervek között.

Határozottan ellenezzük, sőt felháborodva olvastuk mi is, hogy vannak, akik az idősek szavazati jogát akarják korlátozni vagy elvenni. Ezt egészen elképesztőnek tartjuk.

Rezsicsökkentésre 1390 milliárdos alap van a költségvetésben, ez a nyugdíjas honfitársainknak is szolgálja a támogatását és a segítségét.

Sebők Éva képviselő asszony második körös hozzászólásában: akkugyarak, öngondoskodás. Az öngondoskodás minden formájával egyetértek, támogatom, fontosnak érzem, hogy akár a megtakarításokról van szó, akár időskori ellátásokról, erre ösztönözzük a honfitársainkat.

Az akkugyarak kérdése ebben a pillanatban nem hozzám tartozik. Bár itt megjegyzem azért, hogy azt a kérdést ellenzéki képviselőknek is föl kellene tenni, hogy ha változik a világ autógyártása, akkor vajon Magyarországnak - aki korábban ebben jelentős szerepet ért el és jelentős eredményeket a gazdasági teljesítmény növelésében - ki kell-e ebből maradnia, vagy részt kell ebben még venni. Mert, ha igaz az állítás, hogy az autógyártás részben az elektromos autók irányába megy, akkor dönthetünk úgy, hogy ebből kimaradunk, de akkor tegyük fel a kérdést, hogy 120 ezer ember, aki ebből él ma, és ebben dolgozik, ebben a szektorban, az mivel fog foglalkozni. *(Szabó Timea: Fülöp-szigeteki vendégmunkások.)* Tehát azt hiszem, hogy ez a dolog összefügg más kérdésekkel is, de még egyszer mondom, ez a hatáskörömön most kívül van ebben a pillanatban.

Kovács József képviselő úr, alelnök úr, köszönöm szépen szintén a felvetést. Még egyszer szeretném hangsúlyozni az ön kérdése miatt is, hogy a nyugdíjrendszer stabil. Az OECD szakértői is elismerik azt, hogy a következő 10-15 évben a finanszírozás

biztosított, tehát nincs olyan pánikhangulat, mint amit időnként itt egy-két hozzászólásból kiéreztem.

Kanász-Nagy Máté szakrendelőkkel kapcsolatos kérdése az álláspontról. Minden miniszter a kormány álláspontját képviseli. Tehát amelyik miniszter ezzel nem ért egyet, az vagy csendben marad, vagy lemond a jó francia mondás szerint. Tehát most teljesen mindegy, hogy milyen viták alapján hoz a kormány egy döntést, az egy kormányálláspont. Ez, gondolom, az ön frakciójában is így van. Nem biztos, hogy mindenben egyetértenek, de a végén kifelé, gondolom, egységesen képviselnek egy frakcióálláspontot. Lehet, hogy pont olyat, amivel ön személy szerint nem értett egyet.

Nyugdíjpénztárak, erre kitértem. Az, hogy az önkéntes nyugdíjpénztárakból a lakástámogatás milyen forrást fog megmozdítani, erre csak becslések vannak. Azt szeretném hangsúlyozni, hogy most is van körülbelül 800 milliárd forintnyi olyan része a nyugdíjpénztári megtakarításoknak, amit bármikor az emberek felvehetnek, és használhatnak, tekintettel arra, hogy tíz évnél régebb óta helyezték el. Nem kívánják fölvenni és megmozdítani, tehát ez a forrás is rendelkezésre áll.

Selmeczi Gabriella képviselő asszony, köszönöm a kérdéseket. Korhatáremelés, „Nők 40”, rezsicsökkentés, nem lesz módosítás egyikben sem, és köszönöm a támogató hozzászólását.

Varga Zoltán elnök úr felvetése. Elnök úr, azért ne kerüljessük a forró kását: most akkor egyetértünk az OECD-anyaggal, vagy nem értünk vele egyet? Mert a kormány nem ért vele egyet, de önök annyiszor előhozták ezt a tanulmányt, hogy kezdek gyanakodni, hogy itt esetleg valamilyen - hogy mondjam - látens együttérzés van.

ELNÖK: Miniszter úr, örömmel veszem, ha ön vállal ezzel kapcsolatosan egy teljes bizottsági előterjesztést vagy meghallgatást, beszélgetést, és akkor szerintem mindenki elmondhatja ezzel kapcsolatban az álláspontját, lehet, hogy nem is három percben. Tehát, ha ön ezt vállalja, akkor tegyük meg! Akár két hét múlva is meg tudom én ezt szervezni, és beszéljünk az OECD-jelentésről, hiszen amúgy is megígérte, amúgy is a kormány is megígérte azt, hogy társadalmasítani fogja ezt az egészet. Most akkor is, ha ez tetszik, vagy nem tetszik. Tehát nyilván az ígéret szép szó. Miniszter úr, önnél pattog a labda, mit szeretne?

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Szeretném befejezni, amit elkezdtem. Tehát a nyugdíjkorhatár-emeléssel nem értünk egyet, a „Nők 40” program kivezetésével nem értünk egyet, tehát olyan pontokat javasoltak ebben az anyagban, amelyiket nem osztja a magyar kormány egyetlen tagja sem. Tehát ebből a szempontból én azt gondolom, hogy ezt a tanulmányt a helyén kell kezelni.

Magyarország vállalta, hogy ennek a tanulmánynak az elkészítésére fölkér valamilyen nemzetközi intézményt, ez megtörtént, ez publikálásra került. Mivel ezzel nem értünk egyet, ettől kezdve azt gondolom, hogy a vitát lezárhatjuk.

Köszönöm szépen a kérdéseiket és az észrevételeiket. Elnök úr még ígért nekem kérdéssort, hogy majd továbbítani fog, izgatottan várom a kérdéseit. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr, én pedig ezt olybá veszem, hogy fogunk rá érdemi választ is kapni, és mindenki, aki a kérdéssort összeállította, természetesen meg fogja kapni a válaszokat a bizottság képviselő tagjain kívül is. Köszönöm szépen, a napirendi pont tárgyalását ezennel lezárom. Köszönöm miniszter úrnak és államtitkár úrnak a tájékoztatást, és elengedem önöket. További szép napot kívánok! Mi pedig folytatjuk egy perc technikai szünet után a munkánkat.

(Szünet: 15.18 - 15.19 óráig)

A családi adókedvezmény és a családi pótlék duplázásáról, valamint inflációkövetővé tételéről szóló H/8866. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Tisztelt Képviselő Urak és Hölgyek! Ha rendeztük a sorainkat, akkor folytassuk a munkánkat, a mai nap második napirendi pontja következik: a családi adókedvezmény és a családi pótlék duplázásáról, valamint inflációkövetővé tételéről szóló H/8866. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fogunk dönteni. Köszöntöm és üdvözlöm Z. Kárpát Dániel képviselő urat, ő fogja szóban kiegészíteni az előterjesztést. Képviselő úr, öné a szó.

Z. Kárpát Dániel szóbeli indokolása

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik) előterjesztő: Nagy tisztelettel köszöntöm elnök urat, a bizottság kedves tagjait, összes meghívott vendégüket és a munkatársakat. Tudom, hogy nagyon nehéz egy miniszteri meghallgatás után olyat mondani, ami érdekesítő lehet, és felcsigázza a kormánypárti vagy ellenzéki képviselőket, ám egy annál fontosabb témát hozok be a Ház elé.

Nagyon jól tudjuk, hogy a családi pótlék kérdése több évtizedes távlatban szimbolikus kérdés, de nagyon remélem, hogy felzárkózik hozzá a családi adókedvezmény problematikája is. (Zaj.) Elnézést, elnök úr, megvárom, amíg a zaj alábbhagy, és természetesen folytatom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Folytathatjuk akkor.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik) előterjesztő: A helyzet az, hogy a családi pótlék körüli közmegegyezés odáig jutott el, hogy 2008-ban ennek az értéke befagyott. Ez, ugye, egy vitathatatlan állítás, tehát azóta nem nyúlt hozzá senki. Azt is megállapíthatjuk, hogy az infláció, amely azóta tapasztalható volt, elvitte értékének több mint 60 százalékát.

És bár van egy szakadéknyi különbség a balliberális pártok javaslatai és az enyém között a családi pótlékot illetően, mégis, mindenki a megduplázását tartja olyan logikus és reális lépésnek, amely visszapótolja az infláció által elvitt értéket.

Hogy mi a szakadéknyi különbség? A balliberális pártok rendre a családi pótlék megduplázását szorgalmazzák, és ezt a megduplázást feltétel nélkül írnák ki. Én viszont azt mondom, hogy egy családi kártya nevű intézménnyel, egy SZÉP-kártyára emlékeztető intézmény segítségével garantálni lehetne, hogy ezek az összegek a gyermek érdekkörében hasznosuljanak.

Magyarul ezt alapvető élelmiszerre, gyermeknevelési cikkekre és a gyermek jólétére, illetve ami fontosabb, jólétére fordítható szolgáltatásokra lehetne költeni. Ily módon a családi pótlék összegének a megduplázása garantáltan a gyermekek érdekkörében hasznosulna.

Javaslom, hogy ne legyünk álszentek ebben a kérdésben. Én nagyon jóhiszemű vagyok minden magyar családot illetően, de sajnos láttam már olyan eseteket, amikor nem a gyermekekre költötték azokat a forrásokat, amelyek egyébként a gyermekek számára kerültek kiírásra a jogalkotó által, a családi kártya intézménye ezt képes áthidalni.

Ugyanakkor ami a lényeg: megduplázná azt a családi pótlékot, amely értékének több mint a 60 százalékát elveszítette az elmúlt több mint tíz évben. Ily módon egy kicsit a 2008-as reálérték alá tudnánk érni, de nagyjából oda.

A helyzet az, hogy a családi adókedvezményt én nagyon üdvözöltem, nagyon szerettem, amikor bevezették, hiszen tőlem alapvetően távol áll az, hogy csak az alanyi jogon járó juttatásokat növeljük. Sokkal jobb a halak adásánál halászni tanítani; és sokkal jobb az, amikor munkára bátorítva és a munkavégzést kapacitálva a bruttó bér minél nagyobb hányadát tesszük elérhetővé, és a családi adókedvezmény ennek a követelménynek maximálisan megfelel. Ez egy jó intézkedés.

Amit viszont nem tudtam értelmezni: azóta infláció minden évben volt, a családi adókedvezmény értéke viszont nem követte automatikusan az inflációt. Egyszer volt egy nagyon fontos korrekció, néhány évvel ezelőtt, amikor a kétgyermekesek esetében fölfelé húzták az értéket; belátva ezzel gyakorlatilag azt, hogy az előző években az infláció létezett, ez elvitt valamit az értékéből, és igen, a megduplázással beismerte a jogalkotó, hogy egy helyes lépés követni az inflációt. Ezt jól tette.

A probléma az, hogy az egy- és a háromgyermekesek esetén ez elmaradt. Ez talán a háromgyermekeseknél a legfájóbb, hiszen egy demográfiai brutális helyzet közepette leginkább őket kellene bátorítanunk. A másik probléma, ugye, az első gyermek megszületése általában. Ezen a két területen lehetne nagyon komolyan oda hatni.

Ugyanakkor a családi adókedvezmény sem lett inflációkövető. 2014-ben akkori jobbikos képviselőtársammal már kértük azt, hogy ez az inflációkövetés kerüljön a rendszerbe. Mivel nem került, sajnos az infláció gyerekszámától függően nagyjából 50 ötven százalékát elvitte az elmúlt években a családi adókedvezmény értékének is. A családi pótléknál 60 százalék körüli az értékvesztés. A családi adókedvezménynél azért kisebb, mert volt egy korrekció - nagyon helyesen -, de így is 50 százalék körüli rész az értékből elment. A 40 százalékos élelmiszer-inflációs esztendőben pedig még nagyobb volt a statisztikai adatokhoz képest is az értékvesztés, mert tipikusan ezeket a cikkeket vásárolják meg az érintett családok.

Ily módon a most - helyesen - bejelentett családi adókedvezmény duplázása szintén csak arra lehet képes, hogy egy nullpontra hozza vissza az érintett családokat, tehát visszaadja azt, amit az infláció elvitt. Nem is teljes körben, hiszen voltak olyan esztendők, amikor hiányoztak ezek az összegek. Nem kamatostul adja vissza, hanem csak nominálértéken, de akkor is nagyjából nullpont közelébe kerülünk a családi adókedvezménnyel.

A pótlék emeléséről nem beszél senki, ez nincs napirenden. Az előttünk fekvő javaslat úgy gondolja, hogy egy dupla duplázást kell végrehajtani Magyarországon, tehát egyszerre kell megduplázni a családi adókedvezményt, és egyszerre kell megduplázni a családi pótléket is, de családi kártyán, tehát garantálva azt, hogy a gyermek érdekkörében hasznosuljon az összeg. És ha megfogjuk ezt az egész rendszert, inflációkövetővé kell tenni, tehát minden év elején megnézni, hogy az előző évben milyen inflációs hatás érvényesült, és annak megfelelően növelni ezeket az összegeket minden esztendőben.

A kormánnyal egy meglepően őszinte diskurzust tudtunk lefolytatni erről a kérdésről egy másik bizottságban, és ott rendre, ugye, az jön vissza - és ez egy jogos érv -, hogy a családtámogatási rendszernek sok lába, sok pillére van. Ugyanakkor én úgy gondolom, hogy ezen belül érdemes diverzifikálni is, de súlyozni is.

Tehát megnézni azt, hogy mondjuk egy otthonfelújítási támogatást - ami kétségkívül jó intézkedés volt - hány család tudott igénybe venni. Most, ugye, 20-30 ezer családról szól a fáma, a mostani program tekintetében, amit ne becsüljünk le, de ez nem két-háromszázezer és nem is két-hárommillió, ez 20-30 ezer érintett család.

A családi pótlék és családi adókedvezmény ugyanakkor tulajdonképpen minden gyermeket nevelő családot érint, leszámítva azokat a nagyon szerencsés multimilliomosokat, akik meg sem érzik ennek az összegnek a meglétét vagy meg nem létét.

Tehát súlyozás alatt azt értem, hogy a kétségkívül soklábú családtámogatási rendszerből vizsgáljuk meg azokat a legfontosabbakat, amiket a legtöbben igénybe vesznek, mind a családi pótlék - alanyi jogon járó -, mind a családi adókedvezmény ilyen.

Egy brutális tételt jelent a családtámogatásokkal szembeállítva az a 27 százalékos áfateher, ami büntető adóként funkcionál most a gyermeket nevelők körében. Azért kell ilyen kifejezést használnom, mert nincsen Európában még egy ország, ahol ennyire magas lenne a gyermeknevelési cikkek kulcsa.

Ez praktikusán annyit jelent, hogy egy KSH szerinti 100 ezer forintos babakocsi, tehát a babakocsi megvásárlásának a pillanatában a babakocsit vásárló, gyermeket nevelő család több mint 20 ezer forintot beutal az államkasszába. Nem ő kap támogatást a babakocsi vásárlásához, ő támogatja az államot. Ez nincs jól így. A gyermeknevelési cikkek áfáját is nullázni lehetne.

Varga pénzügyminiszter úr meglepő őszinteséggel, de nagyon korrekt módon válaszolt erre a felvetésemre, és azt mondta, hogy az európai uniós irányelvek alapján ezek a cikkek márpedig ebben az áfakulcsban szoktak működni, nyilván nem a 27 százalékra gondolt, hanem a legmagasabb kulcsra. Az más kérdés, hogy Magyarországon a legmagasabb kulcs is magasabb, mint máshol.

De én úgy látom, hogy van olyan európai példánk, ahol a gyermekruha áfamentes. Van olyan példánk, ahol a tipikusan gyermeket nevelő családok által fogyasztott cikkek áfamentesek, vagy 4-5 százalékos áfán futnak, tehát kedvezményezik a családokat.

Magyarországon a 27 százalékos büntetőadó a gyermeknevelésen annyira sok, hogy egy statisztikai egygyermekes és egyszülős családnál többet fizetnek be egy adott hónapban áfa formájában - statisztikailag és átlagosan - az államnak, mint amennyit alanyi jogon a gyermeke után megkap az illető.

Ez egy nagyon-nagyon rossz üzenetű, negatív üzenetű dolog, éppen ezért jutunk vissza a családi pótlék és a családi adókedvezmény megduplázásának a kérdéséhez, hiszen ellensúlyoznunk kell a 27 százalékos áfát is. Tehát nem csak az a gond, hogy infláció van, nem csak az a gond, hogy magasak az árak, és amúgy is nehéz ebben a korban a gyermeket nevelők és a családok helyzete, hanem még egy ilyen büntetőadó jellegű áfa is terheli őket.

Tehát arra kérem képviselőtársaimat, hogy amikor másfajta családtámogatási pillérekre hivatkoznak, hogy ezért nem olyan időszerű szerintük a családi pótlék megduplázása, mondjuk, akkor szeretném felhívni a figyelmüket, hogy az a többi pillér és a többi láb meglehetősen kevés honfitársunkat érinti.

Például nagyon jó ötlet volt szerintem a nagycsaládok autóvásárlási kedvezménye. Tudtommal ez sem fut már olyan hatásfokkal, mint korábban, tehát sem összecszerúságát, sem az érintettek számát illetően nem éri el azt a kört, amit megcéloztak, és ez baj!

Ennek nem örülhet egyébként egy ellenzéki képviselő sem. Tehát ez egy olyan műfaj, ahol a káröröm hazaárulással ér fel, mert a demográfiai helyzetenél és ennek a megoldásánál nincs fontosabb.

Egy záró gondolatot engedjen meg, elnök úr. Én pénzügyminiszter urat két bizottságban hallgattam végig, és egyébként értő figyelemmel, mert nagyon sok kérdésre nagyon korrekt és kifejtett választ adott. Például az ingyenes bankolásra vonatkozó felvetésemről is elmondta, hogy igen, szerinte is drága a bankrendszer; én akkor úgy vettem, hogy be kell avatkozni ebbe a folyamatba.

Ugyanakkor a demográfiával kapcsolatos okfejtését nem hagyhatom egy nagyon rövid reakció nélkül. A helyzet ugyanis az, hogy miniszter úr befejezte a majdnem 1,6-os termékenységi arányszámos mutatónál ezt az expozét. A helyzet az, hogy azóta eltelt

másfél, de most már inkább két év, és történt egy olyan bezuhanás a demográfiai mutatószámokban, amely sajnálatos módon az elveszületések számát illetően az írott magyar történelem legrosszabb adatát produkálta. Én látom ennek az okát, tehát nem lehet ezért csak egy kormányt felelőssé tenni, de mondjuk az elmúlt harminc-akárhány év berendezkedését már egy kicsit igen.

Azt is látom, hogy egy európai szintű folyamatról van szó, amely Magyarországon még súlyosabban csap le, mint Európa más részein, de erre, tehát a zuhanásra és a mélyrepülésre nem mondhatjuk azt, hogy trendforduló történt. Sajnos nem történt trendforduló. Ezt maguk a KDNP szakértői is leírják a „Jövők a gyermek” című tanulmánykötetben. Mindenkinek felírnám kötelező olvasmánynak, ott benne a megoldási javaslatok sorjáznak. Én önökhöz fordulok, hogy kezdjék el őket megvalósítani, mert nagy a baj. És ezt nem lehet PR-intézkedésekkel, vagy egy-egy kiragadott elemmel most már elfedni.

Ha megvalósítjuk a családi pótlék és a családi adókedvezmény együttes megduplázását, az egy nagyon erős szimbolikus lépés, amely jelzi az érintett családoknak, hogy érzékeljük a bajt, de számíthatnak ránk. Ha még inflációkövetővé is tesszük az egészet, akkor ez egy hosszú távú üzenet, hogy érzékeljük a problémát. De az nem lehet, hogy a magyar történelem legrosszabb demográfiai adatai esnek be, és azt mondjuk rá, hogy trendforduló történt, és amúgy ezt ne valósítsuk meg, mert vannak még egyéb lábak. Vannak egyéb lábak, üdvözljük őket. Egyetértünk a nagyon nagy többségükkel, tudnám vitatni a CSOK-nak az ingatlanár-felverő hatását is, hogy miért lenne jó még egy állami háterű bérlakásprogram, de ez nem ide tartozik.

A lényeg az, hogy egyik intézkedés nem tudja kioltani a másikat, szükség van mind a munkához kötött támogatás inflációkövetővé tételére és duplázására, mind pedig a családi pótlékra a családi kártyán. Én arra kapacitálom önöket, hogy támogassák ezt a javaslatot, pontosan azért, hogy egy szélesebb körben a plenáris ülésen találhassunk megoldást erre. Mert még egyszer szeretném hangsúlyozni: aki a demográfiai kérdésben ellendrukker, az hazaáruló álláspontom szerint. Ezek annyira fontos folyamatok, hogy nem szabad sem ellendrukkerkedni, sem pedig örülni annak - mondjuk, egy balliberális sajtóorgánumnál -, ha rosszak a demográfiai számok, mert a közös jövőnket vágja agyon az, ami Magyarországon történik.

Én ellenzéki képviselőként annyit tudtam hozzátenni ehhez, hogy ezt a javaslatot leteszem az asztalra, de elvárom a kormánypárti képviselőktől is, hogy szakmai hozzáállással és kellő komolysággal reagáljanak arra, amit egyébként az ellenzékiek többsége már támogatott, de most akkora a baj, hogy a dupla duplázás az, ami szimbolikusan elég erejű ahhoz, elegendő erejű ahhoz, hogy egy normális üzenetet küldjünk a világnak, hogy igen, észleljük a problémát, és igyekszünk segíteni rajta. Köszönöm a türelmét, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. Hornung Ágnes képviselő asszony, öné a szó.

Hozzászólások

HORNUNG ÁGNES (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm szépen képviselő úrnak is a javaslatot. Abszolút egyetértünk abban, hogy a demográfiai kérdések, az nem vita tárgya, és tekintet nélkül arra, hogy melyik oldalon ülünk, ezzel foglalkozni kell és ezzel egyet kell érteni.

Amiben talán nem értünk annyira egyet - és 2010 óta mi azt a logikát követjük -, hogy az alanyi jogon járó támogatások súlyát áttoljuk a munkavégzés után járó támogatásokra. Ennek alapvetően az az oka, hogy azt szeretnénk, hogyha magabíró és saját lábukon álló családok élnek Magyarországon, amit ez a logika tud segíteni.

Hiszen az, hogyha mindig megsegítjük a családokat olyan módon, amely alanyi jogon jár, azzal tudunk nekik jelent biztosítani, de jövőt nem. És nekünk az a célunk, hogy jövőt is biztosítsunk a családoknak.

Ezzel együtt természetesen ezek a támogatások is a családtámogatási rendszer részét képezik, és bár ön azt mondta, hogy ne ragadjunk ki egy-egy dolgot, illetve, hogy nézzük egészében a családtámogatási rendszert, és hogy várja már, hogy ezt fogjuk felhozni, és ezzel együtt én mégis azt mondom, hogy nem szabad kiragadnunk egy-egy elemet ebből a családtámogatási rendszerből, hiszen ha megnézzük a támogatási rendszerünk egészét, ami az elmúlt 14 év során kialakult, akkor ma már jóval több támogatást nyújtunk a családoknak, mint 2010 előtt nyújtottunk. És ezek a támogatások nemcsak az anyagi biztonságra korlátozódnak, hanem ahhoz, hogy valaki gyermeket tudjon vállalni, alapvetően három dolog kell: kell, hogy legyen otthona, kell, hogy legyen pénze és kell, hogy legyen szabadideje, amivel a gyermeket felneveli. Mind a három területen tudtunk előrelépni ebben az elmúlt 13 évben. Az otthonteremtés az, amit ön mondott, itt a CSOK mellett egyébként még az új otthonfelújítási támogatás is van, amely most még csak 20-30 ezer állampolgárhoz jutott el, de volt egy korábbi otthonfelújítási támogatás, amely több mint 240 ezer honfitársunknak tudott segíteni abban. Emellett az anyagi biztonságnál szerettem volna megemlíteni a babaváró támogatást, amely akkor, ha az ember gyermeket vállal, és az a gyermek megszületik, akkor tényleges állami támogatássá alakul, és ennek a babaváró támogatásnak is a kétharmadát egyébként az otthonteremtésre használták fel a magyar állampolgárok, amely szintén azt mutatja, hogy egyébként az otthonteremtésben is tudtunk érdemben segíteni.

És akkor ne feledkezzünk el még azokról a támogatásokról, amik e mellé egyébként az államilag támogatott források mellé járnak, mint az illetékmentesség vagy a jelzáloghitel-elengedés, amelyek szintén segítettek.

Itt az anyagi biztonság terén, ha olyanokat említek, amelyek egyébként minden olyan polgárnak, aki munkát vállal, alanyi jogon jár, akkor hadd említsem meg a 25 év alattiak személyi jövedelemadó-mentességét, amely szintén érdemben segíti azt, hogy a fiataloknak több pénzük maradjon. A gyermekvállalás támogatásával azok, akik 30 év alatt szülnek, tavaly év január 1-je óta szintén személyi jövedelemadó-mentességet élveznek, ugyanúgy segítjük őket a diákhitel-elengedéssel.

Nagyon sok olyan kedvezmény van, amelyet szívesen felsorolnék, talán egy másik vitában, ahol érdemben tudunk erről beszélni, elmondanám. A munkamagánélet egyensúlyánál egyébként nem anyagi támogatást nyújtunk - és itt egy kicsi párhuzamot hadd vonjak a miniszter úr által elmondottakkal -, mert nemcsak anyagilag kell támogatni a polgártársainkat, hanem akár gondoskodással vagy akár azzal, hogy legyen szabadidejük. Ezért történt ez a nagyfokú bölcsődefejlesztés Magyarországon, amivel tényleg azok az édesanyák, akik szeretnének visszamenni a munka világába, vagy szeretnék mással tölteni az idejüket egy pár órán keresztül, a gyermekeiket el tudják helyezni a bölcsődében. Ezzel az egész támogatási rendszerrel, amelynek ha az egészét megnézzük, jóval nagyobb támogatást tudunk nyújtani ma már, mintha megemelnénk egyébként a családi pótlékot. Azzal, hogy az adókedvezmény bevezetésre került, gyakorlatilag a Magyarországon élők 95 százalékának, a családok 95 százalékának tudtunk többlettámogatást nyújtani, és erről is vannak statisztikák. Biztos beszéltek már erről, akár a pénzügyminisztériumi kollégákkal is, hogy hány százalékkal többet tudtuk adni azzal az adókedvezménnyel, mintha a családi pótlékhoz hozzányúltunk volna.

Itt még egy dolgot szeretnék említeni, sajnos a statisztikákat mi is látjuk, hogy a teljes termékenységi arányszám bezuhant, és várhatóan év végén sem lesz felfelé ívelő, tehát az előző évhez képest vélhetőleg csökkenni fog, azonban hadd jegyezzem meg,

hogy folyamatosan arról beszélünk, hogy 1,3 meg 1,2, de ezek havi statisztikák. Tehát itt a teljes évet kell nézni, ha megnézzük a korábbi éveket, akkor éven belül is változik az, hogy hogyan változik a gyermekvállalási kedv. És hát sajnos a külső tényezőket, ahogy ön is mondta, tényleg nem tudjuk figyelmen kívül hagyni. Ezzel együtt a magyar családtámogatási rendszer - ezt tényleg tapasztalatból tudom mondani - a külföldi szakértők számára is példaértékű, és pontosan azt támogatják, és azt ismerik el, hogy nem egy lábon állunk, hanem sok lábon állunk, tehát minden családmoddellre gyakorlatilag tudunk valamilyen megoldást találni. Úgyhogy ezzel együtt örömmel gondolkozunk a jövőben együtt, és nagyon szívesen vesszük az olyan javaslatokat, amely tényleg a demográfiai számokat, illetve a gyermekvállalás segíti, és köszönjük szépen, ha ebben segítenek együtt gondolkozni.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Sebők Éva képviselő asszony, öné a szó.

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Hornung képviselőtársamra szeretnék reagálni, hogy a magyar fiatalok családalapításával kapcsolatban egy kicsit közelebb hozzam a valósághoz. Az egyik út, amin járhatnak, úgy kezdődik, hogy megtervezik, megfogja a baba, és onnan egyesül a két út. A másik út úgy kezdődik, hogy megpróbálnak gyermeket vállalni, ami nem sikerül, és utána hónapokon keresztül hívják a meddőségi központokat, ahol nem veszik fel a telefont.

Majd bekerülnek a szülészetre, ahol többszintű szülészeti erőszakon mennek át az esetek elsőpró többségében. Mindeközben folyamatosan ott van bennük a kérdés, hogy vajon anyát vissza fogja-e várni a munkahelye, és vajon apa túléli-e a munkahelyét; tekintettel arra, hogy jelen pillanatban Csongrád megyében egy munkavédelmi ellenőr van, Békés megye sokkal jobban áll, ott öt munkavédelmi ellenőr van.

Számolniuk kell még azzal, hogy a jelentős szürkefoglalkoztatás miatt anyának a csed lényegesen alacsonyabb lesz, mint egykor a bére volt, hiszen a borítékos pénz után nem jár csed.

Vagy még lesz anyának munkahelye, amikor visszamenne, vagy már bezárt. Vagy azért zárt be, mert hathavonta amúgy is cserélték a munkáltatóját, hiszen eldobható cégeket alkalmaztak; ahogy a legtöbb vendéglátóipari helynél, ez előfordulhat, és a biztonsági szektorban is előfordul. Apa hasonlóan jár, hiszen az építőiparban is sztenderd, bevett eljárás. Vagy pedig szimplán nem várják őket vissza.

A harmadik út, amivel Békés megyében nagyon sok család szembesült, hogy bezár a gyár, és elhagyja az országot a befektető, mire anya visszatérne a munkaerőpiacra. Ez az az alapállapot, amiben a magyar családoknak most gyermeket kellene vállalniuk.

A meddőségi ellátásnál azzal is számolniuk kell, hogy nagy valószínűséggel alaphangon 2 millió-2 millió 300 ezer forintot kell félretenniük, hogy a csehországi meddőségi kezelést tudják fizetni, hiszen a magyar meddőségi ellátás hatékonytalan, rosszul működő, rengeteg eljárási forma Magyarországon nem engedélyezett. Ez a mai magyar valóság.

Én nagyon boldog vagyok, és nagyon sok örömet okoz számomra, ha vannak olyan családok, akiknek nem kell sem meddőséggel, sem szürkefoglalkoztatással, sem megszűnő munkahelyekkel, sem borzasztó munkavédelmi körülményekkel szembesülnie, de a legtöbb család legalább a szülészeti erőszakkal találkozni fog. Nagyon sok család találkozni fog a meddőségi ellátás tragikus voltával, a legtöbb család találkozni fog szürkefoglalkoztatással.

Egyetlen olyan kormányzati intézkedés nem történt, amely ezeken a problémákon javítana, sőt egyre rosszabb lett a helyzet. A folyamatosan növekvő

orvoshiány miatt a szülészeti erőszak problémájának megoldása ezen a ponton nagyjából a fantázia kategóriájába tartozik. Nem látom, hogy az elkövetkező 15-20 éven belül a szülészeti erőszaktól el tudnánk köszönni. Szintén nem látom, hogy az elkövetkező 10-15 évben a meddőségi ellátás problémái megszűnnének. A szűrkefoglalkoztatás felszámolása szintén nem várható, legalábbis addig, amíg a magyar kormány nem biztosít több munkaügyi és munkavédelmi ellenőrt.

Egész egyszerűen önök egy álomvilágban élnek. A családi pótlék kérdése hab a tortán, hiszen mire valaki a családi pótlékig eljut, az legalább annyit jelentett, hogy sikerült a gyermeknek megfogannia, és a gyermek egészségesen vagy remélhetőleg egészségesen meg tudott születni. Ez már önmagában egy olyan akadály, amit nagyon sok család anyagi okokból, a magyar egészségügyi rendszer romjai miatt meg sem tudna ugrani.

Innentől kezdve minden babavárót, CSOK-ot kenhet a hajára az a család, aki ott áll a negatív terhességi teszt felett, immár az ötödik éve. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Hornung Ágnes képviselő asszony. Öné a szó.

HORNUNG ÁGNES (Fidesz): Köszönöm szépen. Pár dolgot szeretnék csak hozzátenni ahhoz, amit Sebők Éva képviselőtársunk az imént felvetett. A statisztikai adatok azt igazolják, hogy 35 év felett a fogantatás esélye 50 százalékkal, 40 év fölött pedig 95 százalékkal csökken.

Sajnos vannak olyan trendek nemcsak Magyarországon, hanem az egész világon, hogy a fiatalok egyre későbbre tolják a gyermekvállalást. Ezt a magyar kormány is felismerte. Éppen ezért indítottunk számos olyan kezdeményezést, amely azt próbálja elérni, hogy a fiatalok minél hamarabb vállaljanak gyermeket, minél kevesebben kerüljenek abba a szituációba, hogy nem fogan meg a baba, és meddőségi kezeléssel kell átesni.

Nyilván, ahogy számos divat vagy trend ellen is, ez ellen is nagyon nehéz úgy harcolni, hogy minden más ez ellen mutat. Ezzel együtt a nagyon-nagyon kevés olyan ország közé tartozunk, amely ezzel tényleg megpróbálta felvenni a kesztyűt, és nemcsak a kormányzati intézkedésekben tükröződik ez, mint a 25-30 év alatti édesanyáknak a személyijövedelemadó-mentessége, vagy amiket itt elmondtam, a diákhitel elengedése vagy a babaváró támogatás; hanem az olyan, egyébként pénzben nem meghatározott intézkedésekkel, amelyek így a testi, lelki és szellemi egészség köré csoportosulnak. És ebben nem csak a magyar kormány, hanem számos civil szervezet és alapítvány is segíti a munkánkat.

A szülészeti erőszakkal kapcsolatban: csak egy személyes tapasztalat. Két gyermekem született, mind a kettő közpórházban, tehát szintén óbudai lakos vagyok, így a Margit Kórházban szültem. A három év a két gyermek között már azt a fejlődést mutatta, hogy egyébként azok a budapesti kórházak is, amelyek korábban mondjuk kevésbé voltak családbarátok, már az eljárások családbarátok. És ahogy nézem a fórumokat, ma már gyakorlatilag még családbarátabb, mint három évvel ezelőtt, amikor a kislányom megszületett.

Biztos, hogy vannak még olyan orvosok..., de ezeket én elszigetelt egységként képzelem. Egyébként szintén a kormány részéről a „Családbarát szüléset” program egy olyan program volt az elmúlt években, amelyben szerettük volna, hogy ebben is előrelépés történjen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. *(Jelzésre:)* Látom, Z. Kárpát Dániel képviselő úr reagálni kíván. Most, vagy a végén? *(Z. Kárpát Dániel: A végén.)* Rendben van, ez természetes. *(Jelzésre:)* Sebők Éva képviselő asszony, Öné a szó.

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Megint nem a valóságban él, láthatólag. Finnországban 17 százalék a császármetszések aránya, Magyarországon a 40 százalékot közelíti. Rutinszerűen használják ma is a legtöbb szülészeten a sürgősségi beadott oxitocint. A burokrepesztés szintén az esetek többségében sürgősségi beavatkozásként a szülés rutin részét képezi, ahogy a kézzel történő méhszájtágítás is.

Lehet mutogatni a nőkre, és felháborítónak tartom, hogy ön nőként a nőket hibáztatja, hogy nem szülnek elég fiatalon *(Dr. Selmeczi Gabriella: Senkit nem hibáztatott.)*, amikor négy-nyolc év egy endometriózis diagnosztizálása; amikor négy-nyolc-tíz év egy PCOS diagnosztizálása. Nincsen elég dietetikus, nincsen elég kapacitás a meddőségi klinikákon.

Abba már bele sem megyek, hogy pontosan jól tudjuk, hogy a meddőségi klinikáknak a minősége az államosítással katasztrofálisra fordult, miközben előtte is nagyon-nagyon sok fontos, progresszív, működő, Csehországban elérhető eljárást Magyarországon továbbra is tilt a törvény.

Ezt a nőhibáztatást nem fogom senkitől sem eltérni, nem fogom eltérni azt sem, hogy a szülészetek valódi állapota elhallgatásra kerüljön. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Senkit nem hibáztatott.)* Én nagyon kérem, hogy ne sértse meg azokat az anyákat, akik folyamatosan ki vannak téve a bántalmazásnak a szülőszobákban, és újra és újra traumatizálódnak azért, mert kezdődik másnap a meccs, és ezért ma meg kell császározni. *(Közbeszólások.)* Azoknak a valóságélményét és szülésélményét és szülési traumáját ön eltagadja. Szégyellje magát! *(Közbeszólás: Húha!)*

ELNÖK: Hornung Ágnes képviselő asszony!

HORNUNG ÁGNES (Fidesz): Köszönöm szépen.

ELNÖK: Mielőtt megadnám a szót: én örömmel hallgatom a képviselő urak és hölgyek vitáját. Csak azt szeretném mégiscsak elkerülni, vagy felhívni az önök figyelmét, hogy ez ne alakuljon át egy meddő személyes vitává, mert annak hosszú távon nincs értelme. Köszönöm szépen. Köszönöm szépen. Köszönöm. *(Nacsá Lőrinc: Kár, hogy nem a képviselő asszony előtt mondta ezt.)*

HORNUNG ÁGNES (Fidesz): Köszönöm szépen. Pont azt szerettem volna én is mondani, hogy nem szeretném szaporítani a szót. Én orvostechikai eljárásokba nem szeretnék jogász közgazdászként belemenni. Csak azt szeretném tisztába tenni, hogy én a saját élményeimet mondtam el egy Magyarországon működő kórházról. Senkit semmilyen módon nem sértettem meg, és ezen kívül mást nem állítottam, mint hogy a saját tapasztalatomat osztottam meg a bizottsággal. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni? *(Jelzésre:)* Selmeczi Gabriella képviselő asszony!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tudom, hogy Hornung Ágnes képviselőtársam nem szorul a védelmünkre, de kedves Sebők Éva, hadd utasítsam vissza azokat a minősítéseket, amelyeket Hornung Ágnessel kapcsolatosan mondott.

Szerintem is akkor lesz itt egy jó szakmapolitikai vita és beszélgetés, ha egy másik képviselőtársunkat személyében és méltóságában nem sértegetünk. Ne tegyük ezt! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Sebők Éva, képviselő asszony, öné a szó.

SEBŐK ÉVA (Momentum): Selmeczi Gabriellára szeretnék reagálni: képviselő asszony, a véleményére adtam egy nagyon határozott választ, és az a dolgom, hogy határozott választ adjak. A személyes sértegetés valóban nem része ezen bizottság kultúrájának, azt az önök propagandája szokta elvégezni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási igényt nem látok, így a vitát lezárom, és megadom a szót zárszóként az előterjesztőnek: Z. Kárpát Dániel képviselő úr, öné a szó.

Z. Kárpát Dániel reagálása

Z. KÁPRÁT DÁNIEL (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen az összes hozzászólást. Nyilván a hölgyek között kialakult vitát nem kívánom sehogy sem minősíteni. Sebők Évát elkötelezettnek ismerem a szüléssel kapcsolatos problémák eliminálási szándéka tekintetében, Hornung Ágnes pedig az egyik legfelkészültebb, demográfiával foglalkozó kormánypárti képviselő, tehát biztos vagyok benne, hogy mindenki a megoldást keresi, de a probléma akkora, hogy ezt a megoldást egy bizottsági ülésen nem fogjuk megtalálni.

Én Hornung képviselő asszony minden próbálkozását értékelem, ami megpróbálja egy-egy szélesebb rendszerben láttatni az egész problémakört, ugyanakkor fenn kell tartanom azt az állításomat, hogy bár a rendszer részelemei lehet, hogy jók és biztos, hogy jó szándékú kezdeményezések, de összességében a végeredmény tragikus. A demográfiai mutatószámok tekintetében is azt látjuk, hogy ... Én részt vettem a demográfiai fórumon, talán egyetlen ellenzéki képviselőként, mert érdekel és szívügyem a téma, ha lesz legközelebb, akkor is elmegyek, mert szeretném követni azokat a próbálkozásokat, amelyeket Magyarország folytat. Ugyanakkor 2010 óta megvizsgálva a régió országainak a termékenységi arányszámát, talán egyedül a lengyel mutatott eltérő pályát, de alapvetően a régió országai mind bezuhantak 1,2-1,3-ig, aztán a szakma által visszapótlódásnak ismert demográfiai folyamat keretében, ugye, ez a volt szocialista országok átkos örökségére jellemző, nagy zuhanás után 1,5 környékére visszaemelkedés, és aztán mostanában kezd berepedni egy kicsit mindenki. Tehát a nagyon sok ide csoportosított családtámogatási forrás nem tette lehetővé azt, hogy egy eltérő pályát fusson be Magyarország. *(Szabó Timea távozik az ülésteremből.)*

Az én állításom az, de ez nem akadémiai szintű állítás, csak egy egyszerű ellenzéki képviselőé, hogyha csak az összes vágyott gyermek megszülethetne Magyarországon, akkor nagyjából 1,8 körül állnánk, és a zuhanás helyett egy leereszkedés lenne, ami egy menedzselhető pálya, ami 50 éves távlatban is Magyarország gazdasági szinten maradását, vagy akár fejlődését lehetővé tenné. A zuhanás nem teszi lehetővé, és amikor önök a kétségkívül megoldandó szülészeti kérdésekről beszélnek - mondjuk, a szabad orvosválasztás a mai napig orvoslandó probléma, a saját családomban is ez komoly problémákat okozott, de -, a szakemberek hiánya, az SNI-s gyermekek fejlesztése, az összes területen az jön szembe, hogy kevés a szakember. Ez itt már a demográfiai vészhelyzet előszele, nem a vége. Amikor Sopron környékén az idősek otthonába külföldről hoznak munkaerőt, és az idős embernek el

kell mondani, hogy itt-ott fáj a dereka, vagy éppen bizsereg a karja, és ezt egy külföldi emberrel kell megértetnie. Tehát már benne vagyunk ebben a helyzetben.

Én minden próbálkozást tolerálok, és nagy tisztelettel követek, de a rendszer nem mutat egy jó összképet, és itt már nem a 2010 előtt a mérce. Az sem volt elég, meg ami azóta van, az sem elég, mert tényleg lefelé zuhanunk a lejtőn.

Én azt látom, hogy a családtámogatási rendszerre fordított több mint 3000 milliárd forintba egyrészt Magyarország beleszámolja az adókedvezményeket - egyébként helyesen, ez a nemzetközi standardnak nem része. Tehát a nemzetközi európai országok számai, amit erre fordítanak, azért alacsonyabbak, mert mondjuk, Franciaország tudtommal nem számolja bele az adókedvezményeket, Magyarország igen, és a magyar mintában vagy statisztikában - ugye, a költségvetés utolsó oldalán található az összesítés -, benne van a „Nők 40”. Több mint 200 milliárd forint a „Nők 40”, amit a családtámogatások között számol el és szerepeltet a kormány. Van közvetett demográfiai hatás, tehát nagyon jó az, ha egy nagymamakorú hölgy be tud lépni aktívan a családi életbe. Én sem tudom, mit csinálnék a szüleim meg a párom szülei nélkül, ha az óvodáskorú gyerekeimet kéne heti szinten menedzselni, tehát nagyon fontos, de ez maximum közvetett hatás, tehát nettó családtámogatásként elszámolni, ez legalábbis véleményes.

És ha kivonjuk ezeket az összegeket, egy erős európai átlagot akkor is kapunk, tehát ezt ne vitassa senki, de a végeredmény, tehát az élve születések száma, a várakozásokat megtestesítő termékenységi arányszám, a szülőképes korban lévő hölgyek számának a folyamatos és egész Európára jellemző számbéli csökkenése, ezek mind-mind olyan jelek, amik egyre nehezebben teszik menedzselhetővé a problémát. És nekem az fáj, hogy amikor szóba kerül a mezőgazdaság meg az építőipar munkaereje, akkor mindenki úgy tesz, hogy ha a vendégmunkásokat kivennénk belőle, akkor összeomlana az egész, és ez egy ilyen adottság. Miközben nem adottság, hanem ennek a nagyon rossz fejlődési pályának, vagy most már visszafejlődési pályának az eredménye.

A babaváró tekintetében lesz egy másik javaslatom. Nagyon-nagyon szépen kérem önöket, hogy ne azzal próbálják motiválni a hölgyeket - amúgy teljesen jogos a diagnózis, tehát -, ne azzal próbálják őket motiválni a 30 életév alatti gyermekvállalásra, hogy 30 fölött elveszik a lehetőséget. Akkor adjanak kiterjesztett támogatást 30 év alatt, vagy másfélszerezzék vagy duplázzák meg! De az, hogy a 30 fölötti hölgyektől egy életkori határ teljesen fölösleges beleerőltetésével elveszik ezt a lehetőséget, ez biztos, hogy nem használ demográfiai szinten. És tudom, hogy most furcsa lenne az én számból bizonyos életkorú hölgyek elleni diszkriminációkítélt hallani, nem is akarok efelé elmenni, de azért azt érezzék, hogy önmagában az ilyenfajta tiltással nem biztos, hogy a másik oldalon sokkal több harminc alatti hölgy vállal gyermeket csak ezért. Mert a hölgyek, meggyőződésem, hogy nem a pénz miatt vállalják ezt, hanem egy biztonságos klímára vágnak, egy olyan országra, amely a szülőföldön való boldogulást feltétel nélkül támogatja. Én ezt kérem a babavárónál is.

De addig, amíg a babaváróba életkori határ került, a gyermeknevelési cikkek áfája uniós rekorder, amíg az otthonfelújítási program sajnos visszalépett ahelyett, hogy előrelépett volna, amíg a nagycsaládosok autóvásárlási kedvezménye leépült, amíg azt látjuk, hogy a fizetések tekintetében még mindig nem sikerült az európai középmezőnyhöz felzárkóznunk, amikor a forint-euró árfolyam gyenge mivolta egy különadóként tovább drágít a családoknak mindent. Egy egyszerű gyerekvitamin 6-7 ezer forintba drágult. Aki gyermeket nevel, tökéletesen tudja, hogy az a nüansznyi mértékű családi pótlék meg a családi adókedvezmény pillanatok alatt elfogy. Tehát olyan dolgok váltak fizetőssé, az én fiatalabb koromban egy adottság volt az, hogy egy mezőgazdasági országban egészséges zöldséget és gyümölcsöt lehetett vásárolni a

boltokban, megszűnt ez az adottság. Ha nem akarok perui áfonyát adni a gyerekeknek, mert nem akarok, pedig szereti, akkor extra felárat kell fizetni, hogy a magyar termelőtől vásároljuk meg kétszer annyiért, még a piacon is. A piaci árak is drágábbak, mint a szupermarketes árak arányaiban, öt vagy tíz évvel ezelőtt.

Tehát olyan szintű pénzerőforrást igényel egy család fenntartása, ami példátlan az elmúlt évtizedekben, ezért szeretnénk mi ezt a javaslatot keresztülvinni, és megduplázni mind a családi adókedvezményt, mind a családi pótlékot. Elismerjük az összes többi próbálkozást, a nagy többségét jónak is tartjuk, de azt látjuk, hogy ezek nélkül nem megy, egy erős üzenetet kell küldeni a magyar családoknak.

Még egyszer szeretném megköszönni mindenkinek az érdemi hozzászólását, mert látom, hogy foglalkoztak vele és végiggondolták ezt a javaslatot, nem egy egyszerű ellenzéki provokációként kezelték, és nagyon remélem azt, hogy ez keresztül is tud menni, és a parlament plenáris ülése elé kerülhet. Köszönöm a figyelmet.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Mielőtt szavaznánk, helyettesítéseket jelentek be: dr. Pesti Imrét dr. Tapolczai Gergely fogja helyettesíteni, és Horváth László képviselő urat pedig dr. Kovács József alelnök úr helyettesíti a továbbiakban a szavazásnál. És most szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/8866. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. Kérem, ezt kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság a határozati javaslatot 2 igen szavazattal, 8 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba. *(Sebők Éva távozik az ülésteremből.)* A napirendi pont tárgyalását lezárom. Köszönöm szépen képviselő úrnak a jelenlétet.

A temetés ingyenessé tételéről szóló T/8508. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

A harmadik napirendi pontunk tárgyalása következik. A temetés ingyenessé tételéről szóló T/8508. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről fogunk dönteni. Az előterjesztő képviselőjében pedig megadom a szót Szabadi István képviselő úrnak. Képviselő úr, öné a szó.

Szabadi István bevezetője

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az ingyenes temetés a Mi Hazánk Mozgalom szerint alap kellene, hogy legyen Magyarországon; a törvényjavaslatunk erre irányul. Szeretnénk azt elérni, ami az uniós országok kétharmadában tulajdonképpen már működik is, hogy alanyi jogon jár az elhalálozási támogatás.

És meggyőződésünk, hogy ez nem csupán csak gazdasági kérdés. Részben azért, mert pénzt érint, és nyilván ezt ki kell fizetni, és egy költségvetésben egy tétel kell, hogy legyen, de meggyőződésünk, hogy ha egy ország gazdasági helyzete nem engedhetné meg ezt magának, akkor ott nagy baj van.

Ugyanis itt meggyőződésem, hogy ez nemcsak gazdasági kérdés, hanem politikai akarat és gondolkodásmódbeli kérdés kell hogy legyen; hiszen az általános indoklás végén lehet igazából a lényegére térni a törvényjavaslatunknak, amikor arról szól, hogy minden állampolgár, aki végigdolgozta az életét, ha eljön a fájdalmas búcsú ideje, mindenki méltóképpen kerüljön elhantolásra, ne befolyásolja a végső tisztességet az illető vagy a családjának az anyagi helyzete.

Álláspontunkat különösen az indokolja, hogy a KSH adatai szerint évente 30 ezer magyar felnőtt meghal, mielőtt még nyugdíjba mehetne. A nyugdíjbefizetések

maradnak a közös kalapban. Ne felejtsük el, hogy ezek az emberek ugyanúgy a munkájuk és az életük során fizetik a nyugdíj-hozzájárulást, fizetik a mindenféle adót és járulékot, nyilván a társadalombiztosítási járulékot is, és sajnos nem élhették meg azt, hogy élvezhessék azt az előnyt, hogy a megérdemelt munkájuk után kaphassák a nyugdíjat.

És meggyőződésünk, hogy mindenképpen méltatlan az a helyzet abban az esetben, ha nem éri el a nyugdíját, hogy tulajdonképpen ez a teher, ami komoly tragédia egy család számára, még nagyobb sokkot okoz sok esetben sok családnál, hogy még anyagi terhet is ró rájuk. Meggyőződésünk, hogy ezt kellene, hogy tudja biztosítani egy ország.

Ahogy említettem már, az uniós országok kétharmadában ez alanyi jogon jár, nem is akármilyen szinten, de én azt szeretném, arra szeretném a tisztelt bizottság figyelmét felhívni, hogy 2024. első félévi adatokat sorolnék fel.

Ilyen például a KSH adatai szerint: az idén márciusban például egy átlagos koporsós temetés 434 ezer forintba, az urnás temetés pedig 314 ezer forintba került. A temetési szertartások pedig az elmúlt négy évben több mint 70 százalékkal emelkedtek, tehát igen komoly terhet ró ez egy családra a lelki trauma mellett is.

Ezért én arra kérem a tisztelt bizottságot, hogy tegye lehetővé azt, hogy tárgysorozatba kerül a téma, és a plenáris ülésen építő jellegű vitával tudjuk ezt a kérdéskört megvitatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm képviselő úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. Selmeczi Gabriella képviselő asszony! *(Dr. Selmeczi Gabriella: Elnézést, visszavonom a felszólalást.)* Rendben van. Dr. Mészáros Lajos képviselő alelnök úr, öné a szó.

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Előterjesztő Képviselő Úr! Első ránézésre egy nagyon szimpatikus javaslat; miért ne támogassuk ebben is a családokat, hogyha a hozzátartozó elhalálozik, akkor ne zúduljon rájuk egy ilyen komoly temetési költség? Nyilván ennek utánanézett is, és van erre nemzetközi példa, hogy alkalmaznak ilyen támogatásokat.

Annyit szeretnék mondani ezzel kapcsolatban, hogy a javaslat nem a temetőkről és temetkezésről szóló '99. évi XLIII. törvény szabályozási körébe tartozik, hanem véleményünk szerint vagy a társadalombiztosítási törvényhez, vagy pedig a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló '93. évi III. törvényhez, tehát itt lehetne meghatározni ezt a támogatást.

Ugyanakkor szeretném felhívni a figyelmét, hogy a jelenlegi szabályozás is biztosít bizonyos támogatási formákat. Ismeretes a köztemetés fogalma, illetve az illetékes települési önkormányzat képviselő-testületének döntése alapján gondoskodnak az elhunyt személy közköltségen történő eltemettetéséről, és emellett még igényelhető úgynevezett települési támogatás is.

De még egy fontos dologra szeretném felhívni a figyelmet. Elhalálozás esetén általában azok köre, akiknek gondoskodni kell a temetésről - tehát a legközelebbi hozzátartozók -, nagyrészt egybeesik azokkal, akik egy elhalálozás esetén örökösök. És például egy-egy ingatlan öröklése kapcsán sok országban és korábban is Magyarországon is egy elég komoly illetéket kellett fizetni. A 4 százalékos vagyonszerzési illeték egy 40 milliós átlagos ingatlanárnál 1 millió 600 ezer forint, de ha egy 20 millió forintos ingatlant veszek, amiért már Dunaújvárosban sem lehet egy panellakást kapni, akkor is, 800 ezer forintról beszélünk, amit nem kell befizetni.

Tehát ilyen más jellegű szabályozást is figyelembe kell venni, és meg kell nézni azokat az országokat, ahol mondjuk adnak egy 600 ezer forintos támogatást egy temetéshez, hogy ott például van-e ilyen illetékkedvezmény, mint Magyarországon, tehát ezeket is vegyük figyelembe. Úgyhogy köszönöm szépen, ennyit szerettem volna mondani.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. Több hozzászólási igényt nem látok. A vitát lezárom, és megadom a képviselő úrnak a viszonzulásra a lehetőséget. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk) előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm szépen az értékes hozzászólást, hiszen így van, meg lehet nézni, hogy mit visz, mit hoz. Tehát ha valamilyen más adórendszer terheli a családot, és akkor azt kell neki rendezni, illetve nem kell neki konkrétan azonnal a temetés miatt egy súlyos kiadással szembesülnie.

Nyilván ezek akár még hitviták is lehetnek, hogy melyik az előnyösebb. Az kétségtelen, hogy egy haláleset azonnali tragédia. Tehát nem amikor majd egyszer illetéket fizetünk, vagy valami, meg majd abból esetleg, amit örökölünk, abból esetleg rendezzük. Tehát azért nyilván itt egy komoly időbeli eltérés van, és talán ez a törvényjavaslat ezt is javasolja.

Köszönöm szépen, hogy felhívta a figyelmemet, hogy mely törvényhez kellene esetleg ezt a javaslatot, ha lehet, akkor újra behoznom, ha úgy alakul.

Mindenesetre arra szeretném felhívni a tisztelt bizottság tagjainak a figyelmét - ezt az indoklásban ott is van egyébként -, hogy a köztemetés és a temetési segély szabályait nyilván a szociális igazgatásról szóló törvény írja elő, azonban Magyarországon az elhunytat kizárólag akkor lehet közköltségen eltemetni, ha nincs vagy nem lehetséges fel a temetésére köteles személy, vagy ha nem gondoskodik a temetésről.

A korábbi temetési segély pedig 2014-től már csak önkormányzati segélyként igényelhető, ahogy ön is említette, és sokszor így nem is kapja meg a rászoruló sem. Ráadásul most egy salátatörvényben elrejtett paragrafussal a kormány végleg letett a szociális temetés intézményének a bevezetéséről is. *(Nacsa Lőrinc távozik az ülésteremből.)* Én ezt szeretném visszafordítani, ugyanis 2013 óta húzódik. A legfrissebb határidő 2025 lett volna, de ezt a jelek szerint a kormány csak elvetette, mert erre utaló jelet nem találunk.

Én még egyszer arra kérem a tisztelt bizottság tagjait, hogy legyen szíves támogatni a tárgysorozatba vételét az ügynek, az ingyenes temetésnek, hiszen meggyőződésem, hogy egy építő jellegű vitát lehetne a plenáris ülésen erről lefolytatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Mielőtt szavazásra bocsátanám a kérdést, újabb helyettesítést jelentek be. Nacsa Lőrinc képviselő urat Hornung Ágnes fogja a továbbiakban helyettesíteni.

Határozathozatal

És most szavazás következik. Ki az, aki támogatja a T/8508. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Senki sem jelentkezik.)* Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* Kilenc nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Egy.

Megállapítom, hogy a bizottság a törvényjavaslatot igen szavazat nélkül, kilenc nem szavazattal, egy tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba. A napirendi pont tárgyalását ezennel lezárom.

A napirendi pont tárgyalását ezennel lezárom.

Az általános iskolakezdési támogatásról szóló H/9016. számú határozati javaslat

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

A következő napirendi pont következik: az általános iskolakezdési támogatásról szóló H/9016. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fogunk dönteni. Képviselő úr már, szintén mint előterjesztő, ott ül velem szemben az asztalnál. Szabadi István képviselő úrnak megadom a szót. Öné a szó képviselő.

Szabadi István szóbeli indokolása

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az iskolakezdés a szülők és a gyermekek számára jelentős stresszt okozhat. Nekem is vannak gyermekeim, őnekik másfajta stresszt okoz, amikor elkezdődik az iskola, a szülőknek meg szintén mást, hiszen akkor meg anyagi kérdéssé tud válni az iskolakezdés. De különösen igaz ez olyan háztartásokban, ahol az iskolába járás költségeinek megteremtése azért nehézséget okoz.

Az ezeket a költségeket enyhíteni célzó jelenlegi intézkedések, mint például az előrehozott szeptemberi családi pótlék, amin talán egy kicsit lehetne még vitatkozni is, mert akkor az nagyon jól esik a családoknak, hogy az megérkezik, hiszen akkor a szükséges tanszereket be tudják akár még ezzel a támogatással is szerezni, csak utána ez a pénz - azért tudjuk a gyakorlatban, hogy - hiányzik a következő hónapban. Ez egy olyan segítség, ami nagyon jó, minden segítség nagyon kell, de nyilván meggyőződésünk, hogy nem ez a legcélravezetőbb segítség.

Az Országgyűlés a fentiekre tekintettel, illetve az általános iskolakezdési támogatás koncepciójának kidolgozásához mintául szolgálhat a Bethlen Gábor Alapítványnak a „Szülőföldön magyarul” elnevezésű, a romániai magyar nyelvű oktatás és nevelés támogatását célzó, példaértékű programja. Ezt nagyon tudjuk támogatni, viszont ebből ered az a gondolat, hogy akkor ne legyen olyan lehetőség, illetve ne legyen olyan eset, hogy bizonyos területeken, akár a határon túl is, a magyarul beszélő gyermekek egy bizonyos támogatást kapnak, az anyaországiak viszont nem.

Tehát tulajdonképpen lerövidítem ennek az egész határozati javaslatnak a célját: abból a programból, ami a határon túli gyermekeknek ad segítséget - nagyon helyesen, ahogy említettem - ne rekesszük ki az anyaországi gyermekeket sem. Tehát ha bárki a Kárpát-medencében, aki magyarul beszél - vagy hogy megtartsuk a magyar anyanyelvünket -, iskolakezdésnek kaphat iksz összeget, mondjuk jelen esetben ez 100 ezer forint, akkor ezt az anyaországban lévő gyermekek is kaphassák meg. Tehát ne csináljuk azt, hogy egy bizonyos helyre adunk, másik helyre nem, itt érjük be azzal, hogy mondjuk, a szeptemberi családi pótlékot megkapják augusztusban! Ez kevés. Tehát mi azt szeretnénk, hogy minden egyes magyarul beszélő gyermek, illetve Magyarországon iskolába járó vagy a Kárpát-medencében iskolába járó gyermek, akinek fontos és magyar nyelven tanul, az egységesen kaphasson támogatást. Ez a határozati javaslatunk erről szól. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Hornung Ágnes képviselő asszony, öné a szó.

Kérdések, hozzászólások

HORNUNG ÁGNES (Fidesz): Elnök úr, nagyon szépen köszönöm. Igyekszem én is rövid lenni, hiszen az előző, kettővel ezelőtti napirendi pontnál arról beszéltünk, hogy egy-egy támogatási elemet nem szerencsés kiemelni egy támogatási rendszer egészéből, és az iskolakezdés hasonlít ehhez, hiszen ma Magyarországon az a cél, hogy minden gyermek egyenlő eséllyel indítsa az iskolát. Éppen ezért differenciáljuk, hogy azok a gyermekek, akiknek a szülei kevesebbet keresnek, ők nagyobb támogatásban részesülhessenek. Ha összeadogatjuk azt a sokféle támogatást, amelyet a gyermekek kapnak az iskolakezdéshez, akkor eljutunk oda, hogy lehet, hogy százezer, de lehet, hogy akár több forintot is adunk, ugyanúgy, mint a határon túl élő honfitársainknak, akiknek egyébként ezekre a speciális juttatásokra, amelyet itt Magyarországon megkapnak a gyermekek, illetve a szülei, sajnos nincs lehetőségük, ezért van, hogy rájuk speciális szabályok vonatkoznak.

Egy párat szeretnék felsorolni az iskolakezdéshez kapcsolódó támogatások közül. Ugye, ön már mondta az előrehozott családi pótlék utalását. Ez egy olyan pénzbeli juttatás, amelyet a szülők remélhetőleg a gyermek jóllétére használnak fel, de emellett alanyi jogon mindenkinek jár - differenciálás nélkül - az ingyenes tankönyv, illetve az elmúlt évben már számos számítástechnikai eszközzel is segítettük a tanulást minden gyermek esetében.

Rászorultság alapján pedig lehet igényelni különböző támogatási formákat. Itt említeném meg a kedvezményes vagy ingyenes gyermekétkeztetést, függően attól, hogy hány gyermeket nevel a család, illetve, hogy milyen problémával élnek, lehet különböző ösztöndíjakra pályázni, lehet a tankönyveken felül még tanszercsomagot is igényelni bizonyos meghatározott esetekben.

Ezen felül nagyon sok olyan helyi kezdeményezés és a kormányzati szintnél alacsonyabb kezdeményezés van, amely szintén az iskolakezdést támogatja. Itt az önkormányzatokra gondolok, akik szintén segíthetik az iskolakezdést, illetve számos olyan munkáltató is létezik, aki vagy pénzben vagy természetben, de segíti az iskolakezdést a különböző élethelyzetben lévő családoknál.

Úgyhogy összegezve az elmondottakat, itt is azt gondolom, mint a korábbi napirendi pontnál, hogy ez egy támogatási rendszer, amelyből egy-egy elemet kiragadni nem feltétlenül szerencsés, hiszen ha a rendszert egészében nézzük, akkor az a célunk, hogy minden gyermek egyenlő feltételekkel kezdhesse az iskolát. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólót nem látok, ezért a vitát lezárom, és megadom a szót Szabadi István képviselő úrnak. Öné a szó, képviselő úr.

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr! Ha valóban egy támogatási rendszer összességét nézzük, akkor azt nyilván bátran kimondhatjuk, hogy akár több is, mint egy egyszeri, esetleg egy erősebb támogatás kiutalása. Viszont ne felejtjük el azt, hogy például a szeptemberi családi pótlék előre utalása az nem plusz, az csak előrébb van rakva, tehát azért nyilván azt nem kezelhetjük pluszként.

A másik pedig az, hogy azért mi gyakorlatban, a hétköznapiakban szülőként is, meg hát családfenntartóként is tudjuk azt, hogy milyen az, amikor egy rendszer részeként folyamatosan kapunk támogatást, de az beépül az életünkbe, és kvázi nem vesszük azt úgy észre. Most a bérből és fizetésből élő emberekre gondolok főképpen, akiknek napi nyolc óra után azzal a bérrel kell megelégedniük, ami éppen van, és el kell

nekik még második, harmadik állást is vállalni, hogy valóban fenn tudják tartani a családot. Számukra ezek a támogatási rendszerek nagyon jók, mert kellenek, és nyilván ezek segítik az ő életüket, de ez elfolyik az élet során, és amikor elkezdődik akármilyen akut jelenség, mondjuk, kezdődik éppen az iskola, és elkezdődik egy olyan plusz kiadási teher a nyári vakáció után, ami miatt viszont ők nem érzik nyilván azt a támogatási rendszer összességéből eredő kedvezményt, amit addig ők begyűjtöttek. Azt látják, hogy elfogyott a pénzünk, holnap vége van, hiába volt bármennyi kedvezmény a rendszerből, és nekik éppen pluszra lenne szükségük ahhoz, hogy még ezt megkapják. Nyilván, ha a nyugat-európai bérekkel operálnának az emberek a napi hétköznapiakban, akkor nem lenne ez akkora probléma, de jelen pillanatban ez nem így van.

Én azért mondom azt, hogy amellet, hogy a rendszer egésze, a kedvezményes, bármilyen támogatási rendszer összessége számtanilag sokkal több kedvezményt ad, ha ezt kiszámoljuk, ahogy ön is említette, nyilván ez nem is vitatható, de akkor, abban a pillanatban az mégsem úgy áll rendelkezésre a családok számára, mint amikor arra akkor szüksége lenne. Köszönöm szépen.

Én továbbra is azt szeretném kérni a bizottságtól, hogy támogatólag álljanak hozzá a határozati javaslatához, és örülnék neki, ha tárgysorozatba vennék. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/9016. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel ezt jelezze! *(Szavazás.)* Nem látok ilyet. Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* 9 nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Nincs jelentkező.)*

Megállapítom, hogy a bizottság igen szavazat nélkül, 9 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba az előterjesztést. Köszönöm szépen a képviselő úrnak. A napirendi pont tárgyalását lezárom.

Egyebek

Mielőtt befejeznénk a mai munkánkat, az egyebek napirendi pont következik. Részemről annyi, hogy a bizottság következő ülésének időpontja még nem került kitűzésre, nagy valószínűség szerint a következő C héten lesz majd, de majd pontosítjuk.

Van-e valakinek bármilyen más közlendője az egyebekben? *(Nincs jelentkező.)*

Az ülés berekesztése

Ha nincs, a bizottság ülését lezárom, mindenkinek szép estét kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 16 óra 20 perc)

Dr. Kovács József
a bizottság alelnöke

Varga Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Barna Beáta és Lajtai Szilvia